

PROVÁDĚCÍ ÚMLUVA

ze dne 19. června 1990 k Schengenské dohodě ze dne 14. června 1985 o postupném rušení kontrol na společných hranicích, uzavřené mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky

Belgické království, Spolková republika Německo, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství a Nizozemské království (dále "smluvní strany"),

vycházejíce ze Schengenské dohody o postupném rušení kontrol na jejich společných hranicích ze dne 14. června 1985,

rozhodnuty realizovat záměr vyjádřený v Schengenské dohodě, tzn. zrušit kontroly osob na společných hranicích a usnadnit přepravu a pohyb zboží,

vzhledem k tomu, že Smlouva o založení Evropských společenství, doplněná Aktem o jednotné Evropě, předpokládá, že vnitřní trh je tvořen územím bez vnitřních hranic,

vzhledem k tomu, že cíl, o který smluvní strany usilují, je plně v souladu s tímto záměrem, aniž by to bylo na újmu opatření k provádění ustanovení Smlouvy,

vzhledem k tomu, že realizace tohoto záměru si vyžádá řadu nezbytných opatření a těsnou spolupráci smluvních stran,

se dohodly takto:

HLAVA I VYMEZENÍ POJMŮ

Článek 1

Vnitřní hranice: společné pozemní hranice smluvních stran, jakož i jejich letiště pro interní letecké linky a jejich námořní přístavy pro pravidelná přepravní spojení výhradně z a do přístavů nacházejících se na území smluvních stran, bez přerušování plavby v přístavech ležících mimo území smluvních stran;

Vnější hranice: hranice smluvních stran na pevnině i na moři, jakož i jejich letiště a námořní přístavy, které nejsou vnitřními hranicemi;

Interní letecká

linka: letecká linka začínající a končící výhradně na území smluvních stran bez přistání na území třetího státu;

Třetí stát: stát, který není smluvní stranou;

Cizinec: osoba, která není státním občanem žádného z členských států Evropských společenství;

Cizinec označený za nežádoucí osobu: cizinec, který podle článku 96 má záznam v Schengenském informačním systému jako osoba, které má být odepřen vstup;

Hraniční přechod: místo určené příslušnými orgány k překročení vnější hranice;

Hraniční kontrola: kontrola prováděná na hranicích výhradně jako reakce na zamýšlené překročení hranice bez ohledu na jiné záměry;

Dopravce: fyzická nebo právnická osoba provozující profesionálně přepravu osob vzdušnou, vodní nebo pozemní cestou;

Povolení k pobytu: jakýkoli typ povolení vystaveného smluvní stranou, které opravňuje k pobytu na jejím území. Toto vymezení se netýká přijetí k dočasnému pobytu na území smluvní strany za účelem vyřízení žádosti o azyl nebo žádosti o povolení k pobytu;

Žádost o azyl: žádost cizince projevovaná písemně, ústně nebo jiným způsobem na vnější hranici nebo na území smluvní strany s cílem získat statut uprchlíka podle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu z 31. ledna 1967, a jako taková osoba získat právo pobytu;

Žadatel o azyl: cizinec, který ve smyslu této úmluvy podal žádost o azyl, o které dosud nebylo s konečnou platností rozhodnuto;

Vyřizování žádostí

o azyl: veškerá řízení, jejichž účelem je prošetřit žádosti o azyl a rozhodnout o nich, jakož i všechna opatření přijatá při uskutečňování konečných rozhodnutí stran těchto žádostí, s výjimkou určení smluvní strany, která podle ustanovení této úmluvy je příslušná k projednání konkrétní žádosti o azyl.

HLAVA II

RUŠENÍ KONTROL NA VNITŘNÍCH HRANICÍCH A POHYB OSOB

Kapitola 1

Překračování vnitřních hranic

Článek 2

1. Vnitřní hranice mohou být překračovány na libovolných místech a neprovádějí se na nich kontroly osob.

2. Pokud to však vyžaduje veřejný zájem nebo bezpečnost státu, může smluvní strana po konzultaci s ostatními smluvními stranami rozhodnout, že po omezenou dobu budou na vnitřních hranicích prováděny jednostranné kontroly přiměřené dané situaci. Vyžaduje-li veřejný zájem nebo bezpečnost státu okamžité jednání, učiní dotčená smluvní strana potřebná opatření ihned a co možná nejdříve o tom informuje ostatní smluvní strany.

3. Rušením kontrol osob na vnitřních hranicích zůstanou nedotčena ustanovení článku 22, dále výkon policejních pravomocí kompetentními orgány na území jednotlivých smluvních stran podle jejich zákonů, a rovněž povinnost držet, mít u sebe a předkládat povolení a doklady, tak jak to vyžadují zákony smluvních stran.

4. Kontroly zboží se budou provádět podle příslušných ustanovení této úmluvy.

Kapitola 2

Překračování vnějších hranic

Článek 3

1. Vnější hranice smějí být překračovány zásadně jen na hraničních přechodech a v jejich provozní době. Podrobnosti, výjimky, úpravy pro malý pohraniční styk a předpisy pro zvláštní kategorie námořní dopravy, jako jachting a pobřežní rybolov, stanoví Výkonný výbor.

2. Smluvní strany se zavazují zavést sankce za nepovolené překračování vnějších hranic mimo určené hraniční přechody a stanovené provozní doby.

Článek 4

1. Smluvní strany zajistí, aby počínaje rokem 1993 byli cestující, kteří přilétají ze třetích států a přestupují na interní letecké linky, podrobeni při příletu osobní kontrole a kontrole příručních zavazadel, a to při příletu na letiště přijímající linku ze třetího státu. Cestující z interních linek, kteří přestupují na linky do třetích států, budou před odletem podrobeni osobní kontrole a kontrole příručních zavazadel, a to na výchozím letišti linky do třetího státu.

2. Smluvní strany učiní potřebná opatření, aby bylo možné provádět kontroly podle odstavce 1.

3. Kontroly cestovních zavazadel podaných k přepravě zůstávají ustanoveními odstavců 1 a 2 nedotčeny. Budou prováděny buď na cílovém letišti nebo na výchozím letišti.

4. Až do data, které je uvedeno v odstavci 1, budou letiště, odchýlně od vymezení pojmu vnitřní hranice, považována za vnější hranice i v případě interních linek.

Článek 5

1. Cizinci může být povolen vstup na území smluvních stran ke krátkodobému pobytu, jehož trvání nepřekročí 3 měsíce, pokud splňuje tyto podmínky:

a) vlastní platný doklad nebo doklady, které ho opravňují k překročení hranice, jak je stanoví Výkonný výbor;

b) má platné vízum, pokud je požadováno;

c) v případech, kterých se to týká, předloží doklady, kterými řádně doloží účel a podmínky svého pobytu, a má dostatečné prostředky jak na obživu po dobu pobytu, tak i na zpáteční cestu do země původu nebo na průjezd do třetího státu, ve kterém má zaručeno povolení vstupu, nebo je schopen si tyto prostředky legálním způsobem zajistit;

d) není uveden na seznamu nežádoucích osob;

e) není považován žádnou smluvní stranou za osobu ohrožující veřejný zájem, bezpečnost státu nebo mezinárodní vztahy.

2. Cizinci, který nesplňuje všechny tyto podmínky, musí být vstup na území smluvních stran odepřen, vyjma případů, kdy smluvní strana pokládá z humanitárních důvodů, z důvodů státního zájmu anebo na základě mezinárodních závazků za nutné se od této zásady odchýlit. V těchto případech se povolení ke vstupu omezí na území této smluvní strany, která musí o svém postupu informovat ostatní smluvní strany.

Tato pravidla se nevztahují na uplatňování zvláštních ustanovení ohledně práva na azyl, ani na ustanovení článku 18.

3. Cizinci, který má povolení k pobytu nebo zpětné vízum vydané některou ze smluvních stran, nebo, je-li třeba, oba doklady, bude povolen vstup v režimu tranzitu, pokud jeho jméno není uvedeno na národním seznamu nežádoucích osob, které eviduje smluvní strana, na jejíž vnější hranice cizinec přijede.

Článek 6

1. Přeshraniční pohyb na vnějších hranicích bude podléhat kontrolám prováděným příslušnými orgány. Kontroly budou prováděny podle jednotných zásad, v rámci pravomocí každého státu a jeho zákonů, přičemž bude přihlíženo k zájmům všech smluvních stran na celém území smluvních stran.

2. Jednotnými zásadami ve smyslu odstavce 1 se rozumí následující:

a) kontroly osob budou zahrnovat nejen prověření cestovních dokladů a ostatních podmínek stanovených pro vstup, pobyt, zaměstnání a výstup, ale také kontroly směřující ke zjištění a zabránění ohrožení bezpečnosti státu a veřejného zájmu smluvních stran. Kontroly se vztahují také na vozidla a věci osob překračujících hranici. Každá smluvní strana bude provádět kontroly podle svých vnitrostátních právních předpisů, zvláště pokud se týká osobních prohlídek;

b) všechny osoby musí být podrobeny nejméně jedné kontrole, která na základě předložených cestovních dokladů umožní zjištění jejich totožnosti;

c) cizinci podléhají při vstupu důkladné kontrole podle písm. a);

d) na výstupu budou prováděny kontroly nezbytné v zájmu všech smluvních stran podle cizineckého práva, za účelem zjištění a zabránění ohrožení bezpečnosti států a veřejného zájmu smluvních stran. V každém případě budou kontroly uplatňovány u cizinců;

e) pokud z důvodů určitých okolností nelze tyto kontroly provádět, musí být stanoveny priority. V takových případech budou mít kontroly na vstupu obecně přednost před kontrolami na výstupu.

3. Pomocí mobilních hlídek budou příslušné orgány střežit vnější hranice mimo hraniční přechody a hraniční přechody mimo provozní doby. Tato ochrana hranic bude prováděna takovým způsobem, aby se nevytvářely příležitosti k obcházení kontrol na hraničních přechodech. V případě potřeby stanoví způsob ochrany hranic Výkonný výbor.

4. K provádění kontrol a soustavné ochraně vnějších hranic se smluvní strany zavazují poskytnout dostatečný počet příslušných pracovníků.

5. Kontroly na vnějších hranicích budou prováděny na stejné úrovni.

Článek 7

Smluvní strany si budou vzájemně pomáhat a udržovat těsnou a trvalou spolupráci v zájmu účinného uplatňování kontrol a ochrany hranic. Zejména si budou vyměňovat veškeré důležité informace, s výjimkou osobních údajů konkrétních osob, pokud není v této úmluvě stanoveno jinak, dále se budou snažit sjednotit směrnice vydávané orgánům zodpovědným za provádění kontrol a prohlubovat jednotný výcvik a další vzdělávání orgánů kontroly hranic. Tato spolupráce může být uskutečňována i formou výměny styčných důstojníků.

Článek 8

Výkonný výbor učiní potřebná rozhodnutí týkající se praktických postupů ohledně provádění kontrol a ochrany hranic.

Kapitola 3

Víza

Oddíl 1

Víza pro krátkodobý pobyt

Článek 9

1. Smluvní strany se zavazují přijmout společný postup pro pohyb osob, zejména v oblasti vízových předpisů. K tomuto cíli si budou vzájemně nápomocny. Smluvní strany se zavazují k dalšímu sjednocování své vízové politiky po společné dohodě.

2. Vízové předpisy uplatňované vůči třetím státům, na jejichž státní občany se v době podepsání této úmluvy nebo později budou vztahovat vízové předpisy společné všem smluvním stranám, lze měnit jen po vzájemné dohodě všech smluvních stran. Smluvní strana se může výjimečně odchýlit od společných vízových předpisů uplatňovaných vůči třetímu státu v případě závažných důvodů státního zájmu, které vyžadují neodkladné rozhodnutí. Předem však musí svůj postup konzultovat s ostatními smluvními stranami a při rozhodování musí přihlížet k jejich zájmům i k následkům, které rozhodnutí bude mít.

Článek 10

1. Bude zavedeno jednotné vízum, platné pro území všech smluvních stran. Toto vízum, jehož doba platnosti je upravena v článku 11, lze vydat k pobytu v délce do 3 měsíců.

2. Dokud nebude toto vízum zavedeno, budou smluvní strany navzájem uznávat svá národní víza, pokud budou vydávána na základě společných podmínek a kritérií, stanovených v rámci příslušných ustanovení této kapitoly.

3. Odchylně od ustanovení odstavců 1 a 2 si každá smluvní strana vyhrazuje právo omezit územní platnost víza, pokud to bude v souladu se společnými ujednáními ve smyslu příslušných ustanovení této kapitoly.

Článek 11

1. Vízem uvedeným v článku 10 může být:

a) turistické vízum platné pro jeden nebo více vstupů, přičemž ani trvání jednoho nepřetržitého pobytu ani celková doba několika pobytů nesmí ode dne prvního vstupu překročit 3 měsíce během 1/2 roku;

b) tranzitní vízum opravňující svého držitele k jednomu, dvěma nebo výjimečně více průjezdům přes území smluvních stran na území třetího státu, přičemž trvání žádného tranzitu nesmí překročit lhůtu 5 dnů.

2. Ustanovení odstavce 1 nebrání smluvní straně, aby v případě potřeby vydala v témže půlroce další vízum, jehož platnost bude omezena na její území.

Článek 12

1. Jednotné vízum předpokládané článkem 10 odstavci 1 budou vydávat diplomatické a konzulární úřady smluvních stran, popřípadě orgány smluvních stran, které jsou stanoveny v článku 17.

2. K vydání tohoto víza bude příslušná zásadně ta smluvní strana, na jejímž území se nachází cíl cesty. Pokud tento cíl nelze určit, přísluší vystavení víza diplomatickému nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany prvního vstupu.

3. Prováděcí opatření, zejména kritéria k určování hlavního cíle cesty, stanoví Výkonný výbor.

Článek 13

1. Vízum nesmí být zaneseno do cestovního dokladu, jehož platnost skončila.

2. Doba platnosti cestovního dokladu musí být delší než doba platnosti víza, přičemž je třeba brát v úvahu lhůtu pro použití víza. Musí umožnit cizinci návrat do země jeho původu nebo vstup do třetího státu.

Článek 14

1. Vízum nesmí být do cestovního dokladu zaneseno, jestliže tento cestovní doklad není platný pro žádnou ze smluvních stran. Je-li cestovní doklad platný jen pro jednu nebo pro několik smluvních stran, musí být udělované vízum omezeno na tyto smluvní strany.

2. Jestliže cestovní doklad není jednou nebo několika smluvními stranami uznáván jako platný, lze vízum udělit formou povolení, které má platnost víza.

Článek 15

Vízum podle článku 10 lze zásadně vydat jen cizinci, který splňuje podmínky vstupu uvedené v článku 5 odstavci 1 pod písmeny a), c), d) a e).

Článek 16

Pokládá-li některá ze smluvních stran za nezbytné z některého z důvodů uvedených v článku 5 odstavci 2 odchýlit se od zásady vytyčené v článku 15 a vydá vízum cizinci, který nesplňuje všechny podmínky vstupu stanovené v článku 5 odstavci 1, bude platnost tohoto víza omezena na území této smluvní strany, která musí o svém postupu informovat ostatní smluvní strany.

Článek 17

1. Výkonný výbor přijme společné zásady týkající se prošetřování žádostí o vízum, bude dbát na jejich správné uplatňování a bude je přizpůsobovat novým situacím a okolnostem.

2. Výkonný výbor bude rovněž určovat případy, kdy vydání víza bude podléhat konzultaci s ústředním orgánem smluvní strany, pro kterou zní žádost o vízum, a popřípadě konzultaci s ústředními orgány dalších smluvních stran.

3. Výkonný výbor bude rovněž činit potřebná rozhodnutí týkající se těchto oblastí:

a) cestovních dokladů, do nichž lze zanést vízum;

b) orgánů, které jsou kompetentní k vydávání víz;

c) podmínek pro vydávání víz na hranici;

d) formy, obsahu, doby platnosti víz a poplatků za jejich vystavení;

e) podmínek pro prodloužení a odepření víz podle písmene c) a d) s přihlédnutím k zájmům všech smluvních stran;

f) postupu při omezování územní platnosti víz;

g) zásad pro vyhotovení společného seznamu cizinců, kterým má být odepřen vstup, přičemž nesmí být dotčen článek 96;

Oddíl 2

Víza pro dlouhodobý pobyt

Článek 18

Pro pobyt delší než 3 měsíce budou vydávána národní víza, která budou vystavovat jednotlivé smluvní strany na základě svých zákonů. Vízum bude umožňovat svému držiteli průjezd přes území ostatních smluvních stran až na území smluvní strany, která vízum vystavila, pokud ovšem držitel splňuje podmínky vstupu uvedené v článku 5 odstavci 1 pod písmeny a), d) a e) a není uveden na národním seznamu nežádoucích osob smluvní strany, přes jejíž území chce projíždět.

Kapitola 4

Podmínky upravující pohyb cizinců

Článek 19

1. Cizinci, kteří jsou držiteli jednotného víza a vstoupí legálně na území jedné smluvní strany, se mohou po dobu platnosti víza volně pohybovat na území všech smluvních stran, pokud splňují podmínky vstupu uvedené v článku 5 odstavci 1 pod písmeny a), c), d) a e).

2. Dokud nebude zavedeno jednotné vízum, mohou se cizinci, kteří jsou držiteli víza vystaveného jednou ze smluvních stran a vstoupí legálně na území jedné ze smluvních stran, volně pohybovat po dobu platnosti víza, nejvýše však do 3 měsíců ode dne prvního vstupu, na

území všech smluvních stran, pokud splňují podmínky vstupu uvedené v článku 5 odstavci 1 pod písmeny a), c), d) a e).

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se netýkají víz, na která se vztahuje omezení územní platnosti podle ustanovení kapitoly 3 hlavy II.

4. Ustanovení tohoto článku platí, aniž je dotčen článek 22.

Článek 20

1. Cizinci, kteří nepodléhají vízové povinnosti, se mohou volně pohybovat na území smluvních stran nejvýše po dobu 3 měsíců během půl roku, počínaje dnem prvního vstupu, pokud splňují podmínky vstupu uvedené v článku 5 odstavci 1 pod písmeny a), c), d) a e).

2. Odstavec 1 se nedotýká práva jednotlivých smluvních stran prodloužit pobyt cizince na svém území na dobu delší než 3 měsíce, a to ve výjimečných případech nebo při plnění dvoustranné dohody, která byla uzavřena před nabytím platnosti této úmluvy.

3. Ustanovení tohoto článku platí, aniž je dotčen článek 22.

Článek 21

1. Cizinci, kteří jsou držiteli povolení k pobytu vydaného některou smluvní stranou, se mohou na základě tohoto povolení a cestovního dokladu, přičemž oba doklady musí být platné, volně pohybovat na území ostatních smluvních stran po dobu až 3 měsíců, pokud splňují podmínky vstupu uvedené v článku 5 odstavci 1 pod písmeny a), c) a e) a nejsou uvedeni na národním seznamu nežádoucích osob dotčené smluvní strany.

2. Odstavec 1 se vztahuje i na cizince, kteří jsou držiteli dočasného povolení k pobytu vystaveného některou smluvní stranou a cestovního dokladu vydaného toutéž smluvní stranou.

3. Smluvní strany předají Výkonnému výboru seznamy dokladů, které ve smyslu tohoto článku vystavují jako povolení k pobytu nebo dočasné povolení k pobytu a jako cestovní doklad.

4. Ustanovení tohoto článku platí, aniž je dotčen článek 22.

Článek 22

1. Cizinci, kteří legálně vstoupí na území některé smluvní strany, budou povinni se přihlásit u příslušných orgánů smluvní strany, na jejíž území vstoupí, za podmínek, které smluvní strana vyžaduje. Přihlašování se bude uskutečňovat podle volby smluvní strany buď při vstupu nebo do 3 pracovních dnů ode dne vstupu ve vnitrozemí smluvní strany, do které cizinec vstoupí.

2. Cizinci trvale žijící na území některé smluvní strany, kteří vstoupí na území jiné smluvní strany, podléhají přihlašovací povinnosti podle odstavce 1.

3. Každá smluvní strana stanoví výjimky z ustanovení odstavců 1 a 2 a sdělí je Výkonnému výboru.

Článek 23

1. Cizinec, který nesplňuje nebo přestane splňovat podmínky pro krátkodobý pobyt platné na území smluvní strany, musí zásadně neprodleně opustit území smluvních stran.

2. Cizinec, který je držitelem platného povolení k pobytu nebo dočasného povolení k pobytu, které byly vystaveny jinou smluvní stranou, musí neprodleně vycestovat na území této smluvní strany.

3. Pokud tento cizinec dobrovolně nevycestuje, nebo lze-li předpokládat, že dobrovolně nevycestuje, anebo jestliže jeho okamžité vycestování je nutné z důvodů národní bezpečnosti nebo veřejného zájmu, musí být podle ustanovení vnitrostátních předpisů týkajících se vyhoštění vyhoštěn z území smluvní strany, na kterém byl zadržen; dotyčná smluvní strana může dotyčné osobě povolit, aby zůstala na jejím území.

4. Vyhoštění z území tohoto státu se může uskutečnit do země původu cizince nebo do jakéhokoliv jiného státu, do kterého mu může být povolen vstup, a to zejména na základě příslušných ustanovení dohod o opakovaném vstupu uzavřených smluvními stranami.

5. Uplatňování vnitrostátních právních předpisů týkajících se práva na azyl, dále Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu z 31. ledna 1967, jakož i odstavce 2 tohoto článku a odstavce 1 článku 33 této úmluvy zůstává ustanoveními odstavce 4 nedotčeno.

Článek 24

Na základě přiměřených praktických kritérií a opatření, která stanoví Výkonný výbor, si smluvní strany budou vzájemně vyrovnávat finanční rozdíly vzniklé v důsledku nedobrovolných vyhoštění uskutečňovaných podle článku 23, která nelze provést na náklady cizince.

Kapitola 5

Povolení k pobytu a záznam o nežádoucí osobě

Článek 25

1. Má-li smluvní strana v úmyslu vydat povolení k pobytu cizinci, který je uveden v záznamech osob, kterým nemá být povolen vstup, musí nejdříve konzultovat svůj postup se smluvní stranou, která záznam pořídila, a musí přihlížet k jejím zájmům; povolení k pobytu

může být vystaveno jen ze závažných důvodů, zejména humanitárních, nebo z důvodů vyplývajících z mezinárodních závazků.

Pokud se povolení k pobytu vydá, pak smluvní strana, která záznam pořídila, jej musí zrušit, přičemž může dotyčného cizince zařadit do svého národního seznamu osob, kterým nemá být povolen vstup.

2. Vyjde-li najevo, že cizinec, který je držitelem platného povolením k pobytu vydaného jednou ze smluvních stran, je uveden v záznamech o osobách, kterým nemá být povolen vstup, pak smluvní strana, která záznam pořídila, bude konzultovat se smluvní stranou, která povolení k pobytu vydala, s cílem prověřit, zda existují dostatečné důvody pro zrušení povolení k pobytu.

Jestliže povolení k pobytu nebude zrušeno, pak smluvní strana, která záznam pořídila, jej zruší, přičemž může dotyčného cizince zařadit do svého národního seznamu osob, kterým nemá být povolen vstup.

Kapitola 6 Další opatření

Článek 26

1. Smluvní strany se zavazují, že s výhradou závazků vyplývajících z jejich přistoupení k Ženevské úmluvě o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967 začlení do svých vnitrostátních právních předpisů tyto zásady:

a) bude-li cizinci odepřen vstup na území některé ze smluvních stran, bude dopravce, který cizince dopravil na vnější hranici ať už letecky, po moři nebo po souši, povinen opět za něho neprodleně převzít odpovědnost. Na žádost orgánů provádějících dozor na hranici musí tento dopravce dopravit cizince buď zpět do třetího státu, ze kterého jej přivezl, nebo do třetího státu, který vystavil cestovní doklad, se kterým cizinec přicestoval, nebo do jiného třetího státu, kde má zaručeno povolení vstupu;

b) dopravce je povinen učinit všechna opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že cizinci přepravovaní letecky nebo po moři budou mít cestovní doklady požadované pro vstup na území smluvních stran.

2. Smluvní strany se zavazují, že s výhradou závazků vyplývajících z jejich přistoupení k Ženevské úmluvě o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967 a při dodržení svého ústavního práva zavedou sankce proti dopravcům, kteří budou letecky nebo po moři přepravovat ze třetích států na jejich území cizince nedisponující potřebnými cestovními doklady.

3. Ustanovení odstavce 1 písmene b) a odstavce 2 se budou týkat i dopravců, kteří přepravují skupiny osob na mezinárodních pravidelných autobusových linkách, s výjimkou příhraniční dopravy.

Článek 27

1. Smluvní strany se zavazují zavést přiměřené sankce proti osobám, které v rozporu s právními předpisy dané smluvní strany týkajícími se vstupu a pobytu cizinců z výdělečných důvodů napomáhají nebo se snaží napomáhat cizincům ke vstupu nebo pobytu na území této smluvní strany.

2. Získá-li smluvní strana informace o skutečnostech uvedených v odstavci 1, které představují porušení právních předpisů jiné smluvní strany, bude v tomto smyslu dotčenou smluvní stranu informovat.

3. Smluvní strana, která požádá jinou smluvní stranu, aby z důvodu porušení jejích právních předpisů zahájila stíhání protiprávních jednání, například těch, které jsou uvedeny v odstavci 1, musí úředním oznámením nebo potvrzením příslušných orgánů přesně uvést, která její právní ustanovení byla porušena.

Kapitola 7

Příslušnost k vyřízení žádostí o azyl

Článek 28

Smluvní strany zde znovu potvrzují, že budou plnit své závazky vyplývající z Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967, bez jakéhokoli geografického omezení oblasti působnosti těchto listin, a rovněž potvrzují svůj slib spolupracovat při uplatňování těchto listin s Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky.

Článek 29

1. Smluvní strany se zavazují, že každá žádost o azyl podaná cizincem na území kterékoli ze smluvních stran bude projednána.

2. Tato povinnost však nezavazuje žádnou smluvní stranu k tomu, že všem žadatelům o azyl má být povoleno vstoupit nebo zůstat na území dotčené smluvní strany.

Každá smluvní strana má právo na základě ustanovení svých vnitrostátních právních předpisů a v souladu se svými mezinárodními závazky odepřít žadateli o azyl vstup nebo ho vyhostit do třetího státu.

3. Nezávisle na tom, které smluvní straně je žádost cizince o azyl adresována, bude k vyřízení žádosti příslušná pouze jedna smluvní strana. Ta bude určena podle kritérií uvedených v článku 30.

4. I přes ustanovení odstavce 3 bude mít každá smluvní strana v případě zvláštních důvodů, zejména vyplývajících z jejich vnitrostátních právních předpisů, právo vyřídit žádost o azyl, i když podle této úmluvy bude k projednání žádosti příslušná jiná smluvní strana.

Článek 30

1. Smluvní strana příslušná k vyřízení žádosti o azyl se určí takto:

a) jestliže některá smluvní strana vystavila žadateli o azyl kterýkoli druh víza anebo povolení k pobytu, pak je k vyřízení žádosti o azyl příslušná tato smluvní strana. Bylo-li vízum vystaveno na základě povolení jiné smluvní strany, pak je k vyřízení žádosti o azyl příslušná smluvní strana, která udělila toto povolení;

b) jestliže žadateli o azyl udělilo kterýkoli druh víza, případně povolení k pobytu, více smluvních stran, pak je k vyřízení žádosti o azyl příslušná ta smluvní strana, jejíž vízum nebo povolení k pobytu pozbude platnosti jako poslední;

c) příslušnost k vyřízení žádosti určená podle písmene a) a b) bude trvat, dokud žadatel o azyl neopustí území smluvních stran, a to i poté, kdy skončí doba platnosti kteréhokoli druhu víza nebo povolení k pobytu. Jestliže žadatel o azyl po udělení víza nebo povolení k pobytu opustí území smluvních stran, pak tyto doklady budou zakládat příslušnost k vyřízení žádosti o azyl, jak je definována pod písmeny a) a b), pokud ovšem jejich platnost podle vnitrostátních právních předpisů mezitím neskončila.

d) jestliže je žadatel o azyl zproštěn smluvními stranami vízové povinnosti, je k vyřízení žádosti o azyl příslušná smluvní strana, přes jejíž vnější hranice žadatel o azyl vstoupil na území smluvních stran.

Dokud nebude úplně sjednocena vízová politika a jestliže žadatel o azyl je zproštěn vízové povinnosti pouze některými smluvními stranami, bude k vyřízení žádosti o azyl příslušná podle písmen a) až c) ta smluvní strana, přes jejíž vnější hranici žadatel o azyl vstoupil na území smluvních stran, využívaje skutečnosti, že se na něj nevztahuje vízová povinnost.

V případě, že žádost o azyl bude zaslána smluvní straně, která žadateli o azyl vystavila tranzitní vízum - nezávisle na tom, zda žadatel o azyl prošel pasovou kontrolou nebo ne - a toto tranzitní vízum bylo vydáno poté, co se tranzitní stát přesvědčil u konzulárních nebo diplomatických úřadů cílové smluvní strany, že žadatel o azyl splňuje podmínky pro vstup do cílového státu, bude k vyřízení žádosti o azyl příslušná cílová smluvní strana;

e) vstoupí-li žadatel o azyl na území smluvních stran, aniž by byl držitelem jednoho nebo více dokladů, které Výkonný výbor stanovil jako opravňující k překročení hranice, bude k vyřízení žádosti o azyl příslušná smluvní strana, přes jejíž vnější hranici žadatel o azyl vstoupil na území smluvních stran;

f) podá-li cizinec, jehož žádost o azyl je již projednávána jednou ze smluvních stran, další žádost o azyl, bude k projednání této žádosti příslušná smluvní strana, u které je v řízení první žádost;

g) podá-li cizinec, jehož předchozí žádost o azyl byla již s konečnou platností projednána jednou ze smluvních stran, novou žádost o azyl, bude k projednání této žádosti příslušná smluvní strana, která projednala předchozí žádost o azyl, pokud žadatel o azyl neopustil území smluvních stran.

2. Jestliže se některá smluvní strana rozhodne projednat žádost o azyl podle článku 29 odstavce 4, pak smluvní strana příslušná k projednání této žádosti o azyl podle odstavce 1 tohoto článku je této povinnosti zproštěna.

3. Pokud nelze podle kritérií uvedených v odstavcích 1 a 2 určit příslušnou smluvní stranu, je k projednání žádosti o azyl příslušná ta smluvní strana, které byla žádost o azyl předložena.

Článek 31

1. Smluvní strany se budou snažit pokud možno co nejrychleji určit, která z nich je příslušná k projednání žádosti o azyl.

2. Pokud je žádost o azyl adresována smluvní straně, která není podle článku 30 příslušná k jejímu projednání, a pobývá-li cizinec žádající o azyl na jejím území, může tato smluvní strana požádat smluvní stranu příslušnou k projednání žádosti, aby převzala odpovědnost za žadatele o azyl za účelem projednání jeho žádosti o azyl.

3. Smluvní strana příslušná k projednání žádosti bude povinna převzít odpovědnost za žadatele o azyl ve smyslu odstavce 2, pokud o to bude požádána do 6 měsíců od podání žádosti o azyl. Nebude-li požádána v této lhůtě, bude k projednání žádosti o azyl příslušná smluvní strana, které byla žádost o azyl předložena.

Článek 32

Smluvní strana příslušná k projednání žádosti o azyl ji bude projednávat podle svých vnitrostátních právních předpisů.

Článek 33

1. Zdržuje-li se žadatel o azyl v době azylového řízení nelegálně na území jiné smluvní strany, je smluvní strana příslušná k projednání žádosti o azyl povinna přijmout žadatele o azyl zpět.

2. Ustanovení odstavce 1 neplatí v případě, kdy druhá smluvní strana udělí žadateli o azyl povolení k pobytu s dobou platnosti 1 rok nebo delší. V tomto případě přechází příslušnost k projednání žádosti o azyl na tuto druhou smluvní stranu.

Článek 34

1. Smluvní strana příslušná k projednání žádosti o azyl bude povinna přijmout zpět cizince, jehož žádost o azyl byla s konečnou platností odmítnuta a který vycestoval na území jiné smluvní strany, aniž by tam měl oprávnění k pobytu.

2. Ustanovení odstavce 1 však nebude platit v případě, že smluvní strana příslušná k projednání žádosti o azyl vyhostila cizince z území smluvních stran.

Článek 35

1. Smluvní strana, která cizinci přizná statut uprchlíka a povolí mu pobyt, bude povinna převzít příslušnost k projednání žádostí o azyl i jeho rodinných příslušníků, jestliže s tím oni sami budou souhlasit.

2. Za rodinného příslušníka se pro účely odstavce 1 považuje manžel, manželka nebo svobodné dítě uprchlíka mladší 18 let, nebo, pokud uprchlíkem je svobodné dítě mladší 18 let, jeho otec nebo matka.

Článek 36

Každá smluvní strana příslušná k projednání žádosti o azyl může z humanitárních důvodů, vyplývajících z rodinného nebo kulturního zázemí, požádat jinou smluvní stranu o převzetí příslušnosti, jestliže si to žadatel o azyl přeje. Záleží na úvaze dožádané smluvní strany, zda této žádosti vyhoví.

Článek 37

1. Příslušné orgány smluvních stran se budou vždy co nejdříve vzájemně informovat o:

a) nově přijatých předpisech nebo opatřeních týkajících se azylového práva nebo postupu vůči žadatelům o azyl, a to nejpozději v okamžiku, kdy vstoupí v platnost;

b) statistických údajích týkajících se měsíčních přírůstků žadatelů o azyl s uvedením hlavních zemí původu a výsledků projednaných žádostí o azyl, pokud budou k dispozici;

c) výskytu nebo značném nárůstu určitých skupin žadatelů o azyl a o poznacích týkajících se tohoto problému;

d) o veškerých zásadních rozhodnutích v oblasti azylového práva.

2. Smluvní strany rovněž zajistí těsnou spolupráci při získávání informací o situaci v zemích původu žadatelů o azyl za účelem společného vyhodnocení situace.

3. Pokyny smluvní strany, aby sdělované informace byly dále zpracovávány jako důvěrné, musí ostatní smluvní strany vyhovět.

Článek 38

1. Každá smluvní strana sdělí kterékoliv smluvní straně na její žádost údaje, které jsou jí známy o žadateli o azyl a které jsou potřebné pro:

- určení smluvní strany příslušné k projednání žádosti o azyl;
- projednání žádosti o azyl;
- splnění povinností vyplývajících z této kapitoly.

2. Tyto údaje se smějí týkat výhradně:

a) totožnosti (příjmení, jméno, všechna předchozí příjmení, přezdívký nebo přijatá jména, datum a místo narození, nynější a všechna předchozí státní občanství žadatele o azyl, a v případě potřeby i jeho rodinných příslušníků);

b) osobních a cestovních dokladů (číslo, doba platnosti, místo a datum vydání, úřad, který doklad vystavil atd.);

c) dalších podrobností nutných k určení žadatelovy totožnosti;

d) pobytových míst a cestovních tras;

e) povolení k pobytu nebo víz vydaných některou smluvní stranou;

f) místa podání žádosti o azyl;

g) v případě potřeby dat podání všech předchozích žádostí o azyl, data podání nynější žádosti o azyl, stavu řízení a dosahu přijatého rozhodnutí.

3. Kromě toho může smluvní strana požádat jinou smluvní stranu, aby jí sdělila důvody, které žadatel o azyl uvedl na podporu své žádosti, a popřípadě zdůvodnění rozhodnutí přijatého ohledně žádosti. Dožádaná smluvní strana posoudí, zda této žádosti vyhoví. Předání těchto údajů je v každém případě závislé na souhlasu žadatele o azyl.

4. Výměny údajů se budou uskutečňovat vždy na žádost smluvní strany a lze je provádět pouze mezi orgány, které každá smluvní strana předem sdělí Výkonnému výboru.

5. Předané údaje smějí být použity jen k účelům uvedeným v odstavci 1. Tyto údaje smějí být předávány jen orgánům a soudům, které jsou pověřeny:

- určením smluvní strany příslušné k projednání žádosti o azyl;
- projednáním žádosti o azyl;
- plněním povinností vyplývajících z této kapitoly.

6. Smluvní strana, která údaje předává, bude dbát na jejich správnost a aktuálnost.

Pokud vyjde najevo, že smluvní strana předala nesprávné údaje nebo údaje, které neměly být sděleny, budou o tom neprodleně informovány smluvní strany, kterým byly údaje předány. Tyto smluvní strany budou povinny údaje opravit nebo zničit.

7. Žadatel o azyl má právo požádat o informaci, které údaje o něm byly sděleny, pokud jsou tyto údaje k dispozici. Zjistí-li, že tyto údaje jsou nesprávné, nebo že neměly být předány, má právo požadovat jejich opravení nebo zničení. Opravy se budou provádět podle ustanovení odstavce 6.

8. Každá smluvní strana povede záznamy o předání a přijetí sdělovaných údajů.

9. Sdělené údaje budou uchovávané jen po dobu nezbytně nutnou ke splnění účelu, pro který byly předány. Nutnost dalšího uchování údajů musí být vždy po určité době dotčenou smluvní stranou prověřena.

10. Na sdělené údaje se bude vztahovat v každém případě přinejmenším taková ochrana, jaká je na údaje podobného charakteru uplatňována podle zákonů přijímající smluvní strany.

11. Pokud nebudou údaje zpracovávány automatizovaně, nýbrž jiným způsobem, učiní smluvní strany příslušná opatření, aby účinnou kontrolou zajistily dodržování tohoto článku. Jestliže má smluvní strana zřízen kontrolní orgán, o kterém se zmiňuje odstavec 12, může pověřit kontrolou tento orgán.

12. Jestliže jedna nebo více smluvních stran požaduje, aby údaje uvedené v odstavcích 2 a 3 byly zcela nebo zčásti zpracovávány výpočetní technikou, bude to přípustné jen v případě, pokud dotčené smluvní strany mají právní předpisy pro takové zpracování dat, ve kterých jsou uplatněny zásady Úmluvy Rady Evropy o ochraně jednotlivců s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981, a pověřily příslušný orgán, aby prováděl nezávislou kontrolu zpracování a použití údajů předávaných podle této úmluvy.

HLAVA III POLICIE A BEZPEČNOST

Kapitola 1 Policejní spolupráce

Článek 39

1. Smluvní strany se zavazují, že si jejich policejní orgány při dodržování vnitrostátních právních předpisů a v rámci svých kompetencí budou vzájemně pomáhat při prevenci a odhalování trestných činů, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví, že musí být podána žádost k soudním orgánům, a za předpokladu, že žádost nebo její vykonání nebude vyžadovat od dožádané smluvní strany použití donucovacích opatření. V případech, kdy dožádané policejní orgány nebudou mít oprávnění k provedení žádosti, postoupí žádost kompetentním orgánům.

2. Písemné informace poskytnuté dožádanou smluvní stranou ve smyslu odstavce 1 mohou být použity žádající smluvní stranou jako usvědčující materiál trestných činů pouze se souhlasem příslušného soudního orgánu dožádané smluvní strany.

3. Žádosti o pomoc podle odstavce 1 a odpovědi na ně mohou být vzájemně předávány mezi ústředními orgány, které jsou pověřeny jednotlivými smluvními stranami mezinárodní policejní spoluprací. V případech, kdy touto cestou nelze žádost podat včas, mohou žádosti předat policejní orgány žádající smluvní strany přímo příslušným orgánům dožádané smluvní strany, které mohou přímo odpovědět. V těchto případech bude žádající policejní orgán neprodleně informovat o své přímé žádosti ústřední orgán pověřený dožádanou smluvní stranou mezinárodní policejní spoluprací.

4. Spolupráci v pohraničních oblastech lze upravit ujednáními mezi příslušnými ministry smluvních stran.

5. Ustanovení tohoto článku nevyklučují podrobnější stávající i budoucí dvoustranné dohody mezi smluvními stranami, které mají společnou hranici. Smluvní strany se o těchto dohodách budou vzájemně informovat.

Článek 40

1. Policisté kterékoli smluvní strany, kteří v rámci trestního vyšetřování ve své zemi sledují osobu, která se pravděpodobně podílela na trestném činu, na nějž se může vztahovat vydání osoby, budou oprávněni pokračovat ve sledování na území jiné smluvní strany, pokud tato smluvní strana povolí přeshraniční sledování na základě předem podané žádosti o pomoc. Povolení lze vázat podmínkami.

Na žádost lze sledováním také pověřit policisty smluvní strany, na jejímž území sledování probíhá.

Žádost o pomoc podle prvního pododstavce je třeba zaslat orgánu, který je určen každou smluvní stranou a který je oprávněn udělit nebo postoupit požadované povolení.

2. Pokud ze zvláště naléhavých důvodů nelze druhou smluvní stranu předem požádat o povolení, smějí policisté ve sledování osoby, která pravděpodobně spáchala některý z trestných činů uvedených v odstavci 7, pokračovat přes hranici za těchto podmínek:

a) o překročení hranice je třeba neprodleně ještě během sledování uvědomit orgán smluvní strany, na jejímž území má sledování pokračovat, uvedený v odstavci 5;

b) neprodleně musí být dodatečně podána žádost o pomoc podle odstavce 1, ve které budou objasněny důvody překročení hranice bez předchozího povolení.

Sledování bude zastaveno, jakmile o to smluvní strana, na jejímž území sledování probíhá, po oznámení podle písmene a) nebo žádosti podle písmene b) požádá, nebo jestliže povolení nebude uděleno po uplynutí 5 hodin od překročení hranice.

3. Sledování podle odstavců 1 a 2 bude prováděno pouze, pokud budou splněny tyto obecné podmínky:

a) policisté provádějící sledování musí dodržovat ustanovení tohoto článku a zákony smluvní strany, na jejímž území působí, a musí se řídit pokyny příslušných místních orgánů;

b) vyjma případů uvedených v odstavci 2 budou policisté při sledování nosit u sebe doklad potvrzující, že povolení bylo uděleno;

c) policisté provádějící sledování musí být kdykoli schopni prokázat, že jednají z úředního pověření;

d) policisté provádějící sledování mohou po dobu sledování nosit při sobě služební zbraň, pokud dožádaná strana výslovně nerozhodne jinak; použití zbraně je s výjimkou případů oprávněné sebeobranou nepřípustné;

e) vstup do soukromých obydlí a na místa veřejně nepřístupná je nepřípustný;

f) policisté provádějící sledování nesmějí sledovanou osobu zadržet ani zatknout;

g) o všech operacích musí být podáno hlášení orgánům smluvní strany, na jejímž území proběhly; policisté, kteří prováděli sledování, mohou být požádáni, aby se dostavili osobně;

h) orgány smluvní strany, z níž pocházejí policisté, kteří prováděli sledování, budou na žádost smluvní strany, na jejímž území sledování probíhalo, nápomocny při následném vyšetřování v souvislosti s operací, které se její policisté účastnili, včetně soudního řízení.

4. Policisty uvedenými v odstavcích 1 a 2 jsou:

Pro Belgické království: Příslušníci "police judiciaire pr s les Parquets", "gendarmerie", "police communale", jakož i celníci za podmínek stanovených v příslušných dvoustranných dohodách podle odstavce 6 vzhledem ke svým pravomocem v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

Pro Spolkovou republiku Německo: Příslušníci "Polizeien des Bundes und der Länder", jakož i příslušníci "Zollfahndungsdienst" (celní vyšetřovací služby), s vymezením na oblast nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami a obchodu se zbraněmi, a to ve funkci pomocného orgánu státní správy.

Pro Francouzskou republiku: Policisté a kriminalisté státní policie a státního četnictva, jakož i celníci za podmínek stanovených v příslušných dvoustranných dohodách podle odstavce 6 vzhledem ke svým pravomocem v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, v oblasti obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

Pro Lucemburské velkovévodství: Příslušníci četnictva a policie, jakož i celníci za podmínek stanovených v příslušných dvoustranných dohodách podle odstavce 6 vzhledem ke svým pravomocem v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

Pro Nizozemské království: Příslušníci "Rijkspolitie" a "Gemeentepolitie", jakož i příslušníci finanční informační a pátrací služby zodpovědní za oblast dovozního cla a spotřební daně, za podmínek stanovených v příslušných dvoustranných dohodách podle odstavce 6 vzhledem ke svým pravomocem v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

5. Orgánem uvedeným v odstavcích 1 a 2 je:

Pro Belgické království: "Commissariat général de la Police judiciaire";

Pro Spolkovou republiku Německo: "Bundeskriminalamt";

Pro Francouzskou republiku: "Direction centrale de la Police judiciaire";

Pro Lucemburské velkovévodství: Procureur général d'Etat";

Pro Nizozemské království: "Landelijk Officier van Justitie" zodpovědný za přeshraniční sledování.

6. Smluvní strany mohou na bilaterální úrovni rozšiřovat rozsah tohoto článku a přijímat dodatečná opatření k jeho provádění.

7. Sledování podle odstavce 2 je přípustné pouze v případě, jestliže se zakládá na jednom z níže uvedených trestných činů:

- úkladná vražda
- vražda
- znásilnění
- žhářství
- padělání
- ozbrojená loupež, přijímání kradených věcí
- vydírání
- únos a zadržování rukojmích
- obchod s lidmi
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami
- porušení zákonů o zbraních a výbušninách
- použití výbušnin
- nedovolená přeprava jedovatého a nebezpečného odpadu.

Článek 41

1. Policisté smluvní strany, kteří ve své zemi pronásledují osobu, která byla přistižena při spáchání trestného činu nebo při účasti na trestném činu podle odstavce 4, budou oprávněni pokračovat v pronásledování na území jiné smluvní strany bez jejího předchozího povolení, pokud příslušné orgány této smluvní strany z důvodu zvláštní naléhavosti situace nemohly být před vstupem na své území informovány některým z komunikačních prostředků, které jsou uvedeny v článku 44, nebo se nemohly dostavit včas k převzetí pronásledování.

To bude platit i v případech, kdy pronásledovaná osoba uprchla ze zajišťovací vazby nebo z výkonu trestu.

Policisté provádějící pátrání naváží nejpozději při překročení hranice kontakt s příslušným orgánem smluvní strany, na jejímž území má pronásledování probíhat. Pronásledování bude zastaveno, jakmile o to smluvní strana, na jejímž území má pronásledování probíhat, požádá.

Na žádost policistů provádějících pronásledování zadrží příslušné místní policejní orgány pronásledovanou osobu za účelem zjištění její totožnosti nebo zatčení.

2. Pronásledování se bude provádět podle jednoho z následujících postupů, vymezených v prohlášení podle odstavce 9:

a) policisté provádějící pronásledování nebudou mít právo zadržovat osoby;

b) pokud nebyla podána žádost o zastavení pronásledování a pokud příslušné místní policejní orgány nemohou dostatečně rychle zasáhnout, pak mohou policisté provádějící pronásledování pronásledovanou osobu zadržet do té doby, než policisté smluvní strany, na jejímž území pronásledování probíhá a kteří musí být neprodleně informováni, budou moci zjistit její totožnost nebo ji zatknout.

3. Pronásledování bude prováděno v souladu s odstavci 1 a 2 jedním z následujících způsobů vymezených prohlášením v odstavci 9:

a) na území, které bude vymezeno v prohlášení, nebo po dobu od překročení hranice, která bude stanovena v prohlášení;

b) bez územního či časového omezení.

4. V prohlášení podle odstavce 9 vymezí smluvní strany trestné činy, které se vztahují k odstavci 1, s použitím písmene a) nebo b):

a) trestné činy:

- úkladná vražda
- vražda
- znásilnění
- žhářství
- padělání
- ozbrojená loupež a přijímání kradených věcí
- vydírání
- únos a zadržování rukojmích
- obchod s lidmi
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami
- porušení zákonů týkajících se zbraní a výbušnin
- užití výbušnin
- nedovolená přeprava jedovatého a nebezpečného odpadu
- ujetí z místa dopravní nehody, která měla za následek těžké zranění nebo smrt;

b) trestné činy, které jsou důvodem k vydání osoby.

5. Pronásledování se smí provádět jen za následujících obecných podmínek:

a) policisté provádějící pronásledování musí dodržovat ustanovení tohoto článku a zákony smluvní strany, na jejímž území působí; musí se řídit pokyny příslušných místních orgánů;

b) pronásledování se bude provádět pouze přes pozemní hranice;

c) vstup do soukromých obydlí a na místa veřejnosti nepřístupná je nepřipustný;

d) policisté provádějící pronásledování musí být snadno rozpoznatelní, a to buď uniformou, páskou na paži nebo označením umístěným na vozidle; používání civilního oblečení současně s neoznačeným vozidlem bez použití uvedených identifikačních prostředků je nepřipustné; policisté provádějící pronásledování musí být schopni kdykoli prokázat, že jednají z úředního pověření;

e) policisté provádějící pronásledování mohou při sobě nosit služební zbraň; použití zbraně je s výjimkou případů oprávněné sebeobraně nepřipustné;

f) byla-li pronásledovaná osoba zadržena podle odstavce 2 písmene b) a má být předvedena před příslušné místní orgány, smí být podrobena pouze bezpečnostní prohlídce; během převozu jí mohou být nasazena pouta; předměty, které má pronásledovaná osoba při sobě, mohou být zajištěny;

g) po každé operaci podle odstavců 1, 2 a 3 se policisté, kteří prováděli pronásledování, dostaví k příslušným místním orgánům smluvní strany, na jejímž území operace probíhala, a podají zprávu o průběhu akce; na žádost těchto orgánů musí policisté zůstat k dispozici až do náležitého objasnění akce; stejně tak se bude postupovat i v případech, kdy pronásledování neskončí zatčením pronásledované osoby;

h) orgány smluvní strany, z níž pocházejí policisté, kteří prováděli pronásledování, budou na žádost smluvní strany, na jejímž území operace probíhala, nápomocny při následném vyšetřování v souvislosti s operací, které se její policisté účastnili, včetně soudního řízení.

6. Osoba, která byla po akci podle odstavce 2 zatčena příslušnými místními orgány, může být bez ohledu na své státní občanství držena za účelem výslechu. Přitom musí být dodržena příslušná ustanovení vnitrostátních právních předpisů. Pokud se nejedná o osobu, která je státním občanem smluvní strany, na jejímž území byla zatčena, bude nejpozději po uplynutí 6 hodin od svého zatčení propuštěna, přičemž se nezapočítává doba mezi půlnocí a 9. hodinou ranní, vyjma toho, kdy příslušné místní orgány obdrží do té doby žádost, v jakékoliv formě, o předběžné zatčení osoby za účelem vydání.

7. Policisty uvedenými v předchozích odstavcích budou:

Pro Belgické království: Příslušníci "police judiciaire pr s les Parquets", "gendarmerie", "police communale", jakož i celníci za podmínek stanovených v příslušných dvoustranných dohodách podle odstavce 10 vzhledem ke svým pravomocem v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

Pro Spolkovou republiku Německo: Příslušníci "Polizeien des Bundes und der Länder", jakož i příslušníci "Zollfahndungsdienst" (celní vyšetřovací služby), s vymezením na oblast nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami a obchodu se zbraněmi, a to ve funkci pomocného orgánu státní správy.

Pro Francouzskou republiku: Policisté a kriminalisté státní policie a státního četnictva, jakož i celníci za podmínek stanovených v příslušných dvoustranných dohodách podle odstavce 10 vzhledem ke svým pravomocem v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, v oblasti obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

Pro Lucemburské velkovévodství: Příslušníci četnictva a policie, jakož i celníci za podmínek stanovených v příslušných dvoustranných dohodách podle odstavce 10 vzhledem ke svým pravomocem v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

Pro Nizozemské království: Příslušníci "Rijkspolitie" a "Gemeentepolitie", jakož i příslušníci finanční informační a pátrací služby zodpovědní za oblast dovozního cla a spotřební daně, za podmínek stanovených v příslušných dvoustranných dohodách podle odstavce 10 vzhledem ke svým pravomocem v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

8. Pro smluvní strany, kterých se to týká, zůstává tímto článkem nedotčen článek 27 Smlouvy států Beneluxu o vydávání osob a vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974.

9. Při podpisu této úmluvy učiní každá smluvní strana prohlášení, ve kterém na základě odstavců 2, 3 a 4 přesně stanoví postupy k provádění pronásledování na svém území pro každou smluvní stranu, se kterou má společné hranice.

Každá smluvní strana může kdykoliv nahradit své prohlášení jiným prohlášením, pokud toto prohlášení neomezí rozsah předchozího prohlášení.

Všechna prohlášení budou učiněna až po konzultacích se všemi dotčenými smluvními stranami, přičemž cílem vždy bude dosáhnout rovnocenné úpravy na obou stranách vnitřních hranic.

10. Smluvní strany mohou na dvoustranném základě rozšiřovat rozsah odstavce 1 a přijímat dodatečná ustanovení k provádění tohoto článku.

Článek 42

Po dobu policejních operací podle článků 40 a 41 bude na policisty plnící svůj úkol na území jiné smluvní strany nahlíženo jako na policisty této smluvní strany, pokud se týká trestných činů spáchaných na nich nebo jimi samými.

Článek 43

1. Když policisté některé smluvní strany provádějí v souladu s články 40 a 41 této úmluvy operaci na území jiné smluvní strany, odpovídá první smluvní strana za jakékoli škody jimi způsobené při plnění jejich úkolu, a to v souladu se zákony smluvní strany, na jejímž území operace probíhá.

2. Smluvní strana, na jejímž území byla způsobena škoda podle odstavce 1, nahradí tuto škodu za podmínek, které by se vztahovaly na škodu způsobenou jejími vlastními policisty.

3. Smluvní strana, jejíž policisté způsobí škodu komukoli na území jiné smluvní strany, uhradí této jiné smluvní straně plně částky, které tato druhá smluvní strana vyplatí obětem či jiným oprávněným osobám.

4. Smluvní strany se v případech předpokládaných v odstavci 1 vzdají požadavku na úhradu hodnoty škody, kterou samy utrpí od jiné smluvní strany, aniž by byl dotčen výkon jejich práv vůči třetím stranám, jakož i odstavec 3.

Článek 44

1. Smluvní strany budou při dodržení příslušných mezinárodních dohod a respektování místních podmínek a technických možností zavádět, zvláště v pohraničních oblastech, telefonní, rádiová, dálkopisná a další přímá spojení s cílem usnadnit policejní a celní spolupráci, především za účelem včasného předávání informací určených pro přeshraniční sledování a pronásledování.

2. Kromě těchto krátkodobých opatření je třeba prověřit zejména tyto možnosti:

a) vzájemnou výměnu zařízení nebo vyslání styčných důstojníků, vybavených vhodnými rádiovými zařízeními;

b) rozšíření frekvenčních pásem používaných v pohraničních oblastech;

c) zřízení společného spojení pro policejní a celní služby působící v těchto oblastech;

d) koordinaci programů k zajišťování komunikačních zařízení s cílem dosáhnout zavedení standardizovaných kompatibilních komunikačních systémů.

Článek 45

1. Smluvní strany se zavazují učinit potřebná opatření, aby bylo zajištěno, že:

a) vedoucí ubytovacích zařízení nebo jejich zaměstnanci zajistí, aby cizinci u nich ubytovaní, a to i státní občané ostatních smluvních stran a jiných členských států Evropských společenství, s výjimkou spolucestujících manželů a manželek, nezletilých osob nebo členů turistických skupin, osobně vyplnili a podepsali přihlašovací formuláře a prokázali svou totožnost předložením platného dokladu totožnosti;

b) takto vyplněné přihlašovací formuláře budou uchovávány pro příslušné orgány nebo zasílány na místa, která tyto orgány určí, za účelem předcházení ohrožení, za účelem trestního řízení nebo za účelem zjištění, co se stalo osobám, které se pohřešují nebo se staly obětí nehody, pokud toto neřeší odlišně vnitrostátní právní předpisy.

2. Ustanovení odstavce 1 se analogicky vztahuje i na osoby ubytované v jakýchkoli jiných zařízeních, poskytovaných pronajímateli, zejména ve stanech, obytných přívěsech nebo plavidlech.

Článek 46

1. Každá smluvní strana může, při dodržení svých vnitrostátních právních předpisů, aniž by o to byla požádána, v konkrétních případech zaslat smluvní straně, které se případ týká, informace, které by ji mohly zajímat a pomoci při prevenci kriminality a předcházení protiprávnímu jednání zaměřenému proti veřejnému pořádku a bezpečnosti či při jejich ohrožení.

2. Prostřednictvím ústředního orgánu, který bude určen, se bude uskutečňovat výměna informací, aniž by to bylo na újmu ujednáním o spolupráci v pohraničních oblastech ve smyslu článku 39 odstavce 4. Ve zvláště naléhavých případech může výměna informací podle tohoto článku proběhnout přímo mezi policejními orgány, kterých se to týká, pokud vnitrostátní předpisy nestanoví jinak. Ústřednímu orgánu to bude co nejdříve sděleno.

Článek 47

1. Smluvní strany mohou uzavírat dvoustranné dohody o časově omezeném nebo časově neomezeném přidělení styčných důstojníků jedné smluvní strany k policejním orgánům druhé smluvní strany.

2. Přidělení styčných důstojníků, ať na dobu určitou nebo neurčitou, má za cíl posílit a urychlit spolupráci mezi smluvními stranami, zejména poskytováním pomoci:

a) formou výměny informací za účelem boje proti kriminalitě jak prevencí, tak sankcemi;

b) tím, že vyhoví žádostem o vzájemnou policejní a právní pomoc v trestních záležitostech;

c) při plnění úkolů prováděných orgány zodpovědnými za dozor na vnějších hranicích.

3. Úkolem styčných důstojníků bude poskytovat rady a pomoc. Nebudou oprávněni provádět samostatné policejní akce. Budou podávat informace a plnit své povinnosti podle pokynů vysílající smluvní strany a smluvní strany, ke které byli přiděleni. Pravidelně budou podávat hlášení vedoucímu policejního oddělení, ke kterému byli přiděleni.

4. Smluvní strany se mohou bilaterálně nebo multilaterálně dohodnout, že styční důstojníci jedné smluvní strany, přidělení do třetích států, budou současně zastupovat zájmy jedné nebo více dalších smluvních stran. Na základě těchto dohod budou styční důstojníci vyslaní do třetích států podávat informace ostatním smluvním stranám na základě jejich žádosti nebo ze své iniciativy a v rámci svých pravomocí budou vykonávat povinnosti jménem těchto stran.

Smluvní strany se budou vzájemně informovat, do kterých třetích států zamýšlejí vyslat své styčné důstojníky.

Kapitola 2

Vzájemná pomoc v trestních záležitostech

Článek 48

1. Ustanovení této kapitoly mají doplnit Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 a ve vztazích mezi smluvními stranami, které jsou členy Hospodářské unie Beneluxu, kapitolu II Smlouvy Beneluxu o vydávání osob a vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu z 11. května 1974 a usnadnit provádění těchto dohod.

2. Odstavec 1 nebude na překážku uplatnění širších ustanovení dvoustranných dohod platných mezi smluvními stranami.

Článek 49

Právní pomoc bude rovněž poskytována:

a) v řízeních vedených správními orgány ohledně činů, které se v jedné ze dvou smluvních stran nebo ve smluvních stranách trestají jako porušení zákonnosti, přičemž rozhodnutí může dát podnět k řízení před trestním soudem;

b) v řízeních o odškodnění za neoprávněné trestní stíhání nebo odsouzení;

c) v řízeních o nesporných záležitostech;

d) v občanskoprávních řízeních, která mají souvislost s trestními řízeními, pokud trestní soud nevydal konečné rozhodnutí v trestním řízení;

e) za účelem doručení soudních oznámení týkajících se výkonu trestu nebo opatření, uložení peněžní pokuty nebo zaplacení soudních výloh;

f) v souvislosti s opatřeními týkajícími se pozastavení vynesení rozsudku o trestu či opatření, podmíněného propuštění, anebo odkladu či přerušování výkonu trestu či opatření.

Článek 50

1. Smluvní strany se zavazují poskytovat si v souladu s úmluvou a smlouvou, o kterých pojednává článek 48, vzájemnou právní pomoc při porušování jejich zákonných předpisů v oblasti spotřební daně, daně z přidané hodnoty a cel. Celními ustanoveními jsou předpisy uvedené v článku 2 Úmluvy o vzájemné pomoci celních správ mezi Belgií, SRN, Francií, Itálií, Lucemburskem a Nizozemím ze dne 7. září 1967, a v článku 2 nařízení Rady (EHS) č. 1468/81 ze dne 19. května 1981.

2. Žádosti o pomoc týkající se úniku na spotřebních daních nesmějí být odmítány s odůvodněním, že dožádaná země nevybírá spotřební daň u zboží, kterého se žádost týká.

3. Žádající smluvní strana nebude informace a důkazy získané od dožádané smluvní strany bez jejího předchozího souhlasu předávat dále ani používat k žádnému jinému vyšetřování nebo řízení, než které je uvedeno v její žádosti.

4. Právní pomoc ve smyslu tohoto článku lze odmítnout v případě, že uváděná částka daňového nedoplatku nebo nezaplacené daně je nižší než 25.000 ECU nebo předpokládaná hodnota zboží dovezeného nebo vyvezeného bez povolení je nižší než 100.000 ECU, vyjma toho, kdy vzhledem k okolnostem a totožnosti obviněného považuje žádající smluvní strana případ za mimořádně závažný.

5. Ustanovení tohoto článku budou platit i tehdy, kdy se požadovaná vzájemná pomoc týká porušení, která lze, při řízeních vykonávaných správními orgány, trestat pouze pokutou jakožto porušení zákonnosti, pokud žádost o pomoc pochází od soudního orgánu.

Článek 51

Smluvní strany nesmějí přípustnost žádostí o právní pomoc při pátrání nebo zadržení vázat na podmínky, kromě těchto:

a) protiprávní jednání, které je podkladem žádosti o právní pomoc, musí být podle zákonů obou smluvních stran trestáno odnětím svobody nebo opatřením omezujícím svobodu s horní hranicí minimálně šest měsíců, anebo podle zákonů jedné z obou smluvních stran rovnocenným postihem a podle zákonů druhé smluvní strany jako porušení předpisů, které řeší správní orgány, kdy rozhodnutí může dát podnět k řízení před trestním soudem;

b) vykonání žádosti o právní pomoc musí být v souladu se zákony dožádané smluvní strany.

Článek 52

1. Každá smluvní strana může zasílat osobám nacházejícím se na území druhé smluvní strany úřední dokumenty přímo poštou. Seznam dokumentů, které lze zasílat tímto způsobem, předají smluvní strany Výkonnému výboru.

2. Existuje-li předpoklad, že adresát nerozumí jazyku, ve kterém je dokument napsán, je nutné přeložit uvedený dokument nebo alespoň jeho podstatné pasáže do jazyka nebo do jednoho z jazyků smluvní strany, na jejímž území se adresát nachází. Je-li orgánu, který dokument odesílá, známo, že adresát ovládá pouze jiný jazyk, je nutné dokument nebo jeho podstatné pasáže přeložit do tohoto jazyka.

3. Znalec nebo svědek, který nereagoval na předvolání k soudu doručené mu poštou, nebude podroben trestu ani omezujícímu opatření, i když předvolání obsahuje upozornění na sankce, pokud později dobrovolně nevstoupí na území žádající strany a není znovu řádně obeslán. Orgán, který odesílá předvolání poštou, zajistí, aby neznamenalo sankce. Článek 34 Smlouvy států Beneluxu o vydávání osob a vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974 zůstává tímto ustanovením nedotčen.

4. Je-li důvodem žádosti o právní pomoc protiprávní jednání postižitelné podle zákonů obou smluvních stran jakožto porušení předpisů, které je stíháno správními orgány, jejichž rozhodnutí může dát podnět k řízení před trestním soudem, pak je třeba při posílání úředních dokumentů zásadně postupovat podle odstavce 1.

5. Bez ohledu na odstavec 1 mohou být úřední dokumenty posílány prostřednictvím soudních orgánů dožádané smluvní strany, a to v případě, kdy není známa adresa příjemce nebo kdy žadající smluvní strana požaduje úřední doručení.

Článek 53

1. Žádosti o právní pomoc a odpovědi na ně si mohou předávat přímo justiční orgány.

2. Odstavec 1 není na újmu možnosti, aby žádosti a odpovědi na ně byly zasílány ministerstvy spravedlnosti nebo prostřednictvím národních ústředen Mezinárodní organizace kriminální policie.

3. Žádosti o dočasné předání nebo průjezd osob, které jsou prozatímně zatčeny nebo zadrženy nebo které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody, a dále pravidelná nebo příležitostná výměna údajů ze soudních spisů musí být uskutečňovány ministerstvy spravedlnosti.

4. Ministerstvem spravedlnosti v případě Spolkové republiky Německo se ve smyslu Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 rozumí spolkový ministr spravedlnosti a ministři spravedlnosti nebo senátoři jednotlivých spolkových zemí.

5. Informace poskytované pro soudní řízení ve věcech porušení dopravních předpisů a povinných přestávek v řízení mohou, v souladu s článkem 21 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 nebo s článkem 42 Smlouvy států Beneluxu o vydávání osob a vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974, posílat soudní orgány žadající smluvní strany přímo soudním orgánům dožádané smluvní strany.

Kapitola 3 Zákaz dvojího trestu

Článek 54

Osoba, nad kterou byl vynesena pravomocný rozsudek jednou smluvní stranou, nesmí být pro tytéž činy stíhána jinou smluvní stranou, jestliže byla odsouzena a trest byl vykonán nebo je právě vykonáván, anebo podle zákonů příslušné smluvní strany týkajících se ukládání trestů nemůže být dále vykonáván.

Článek 55

1. Při ratifikaci, přijímání nebo schvalování této úmluvy může smluvní strana prohlásit, že v jednom nebo více následujících případech není vázána článkem 54:

a) jestliže činy, na které se vztahuje rozsudek vyneseny v zahraničí, byly spáchány zcela nebo částečně na jejím území. V druhém případě však tato výjimka neplatí, jestliže čin byl spáchán částečně na území smluvní strany, která rozsudek vynesla;

b) jestliže činy, na které se vztahuje rozsudek vyneseny v zahraničí, představují trestný čin proti bezpečnosti státu nebo jiným stejně zásadním zájmům dané smluvní strany;

c) jestliže činy, na které se vztahuje rozsudek vyneseny v zahraničí, byly spáchány úředním činitelem této smluvní strany při porušení jeho služebních povinností.

2. Smluvní strana, která vydá prohlášení týkající se výjimky podle odstavce 1 písmene b), musí specifikovat kategorie činů, u kterých lze tuto výjimku aplikovat.

3. Smluvní strana může své prohlášení ohledně jedné či více výjimek podle odstavce 1 kdykoliv odvolat.

4. Výjimky, které byly předmětem prohlášení podle odstavce 1, nelze uplatnit v případě, kdy dotčená smluvní strana žádala druhou smluvní stranu ve vztahu k těmto činům o stíhání nebo souhlasila s vydáním osoby.

Článek 56

Jestliže smluvní strana zahájí další soudní řízení proti osobě, nad kterou byl za tytéž trestné činy již vynesena pravomocný rozsudek jinou smluvní stranou, pak z uloženého trestu musí být odečtena veškerá doba odnětí svobody vykonaného na území této jiné smluvní strany v souvislosti s danými trestnými činy. Současně se bude, pokud to budou umožňovat vnitrostátní právní předpisy, přihlížet i k jiným trestům kromě doby již odpykaného vězení.

Článek 57

1. Jestliže smluvní strana obviní osobu z protiprávního jednání a příslušné orgány této smluvní strany mají důvod se domnívat, že obvinění se týká činů, za které byl nad dotyčnou osobou již vynesena pravomocný rozsudek jinou smluvní stranou, pak si tyto orgány, budou-li to považovat za nutné, vyžádají u kompetentních orgánů smluvní strany, na jejímž území byl již vynesena rozsudek, příslušné informace.

2. Vyžádané informace budou poskytnuty co nejdříve a budou vzaty v úvahu pro další kroky, které mají být podniknuty v probíhajícím řízení.

3. Při ratifikaci, přijímání nebo schvalování této úmluvy určí každá smluvní strana orgány, které budou oprávněny požadovat a přijímat informace předpokládané tímto článkem.

Článek 58

Výše uvedená ustanovení nebudou na újmu uplatňování širších vnitrostátních ustanovení ohledně zákazu dvojího trestu ve vztahu k soudním rozhodnutím učiněným v zahraničí.

Kapitola 4 Vydávání osob

Článek 59

1. Ustanovení této kapitoly mají doplnit Evropskou úmluvu o vydávání osob ze dne 13. září 1957 a ve vztazích mezi smluvními stranami, které jsou členy Hospodářské unie Beneluxu, kapitolu I. Smlouvy Beneluxu o vydávání osob a vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974 a současně usnadnit jejich provádění.

2. Odstavec 1 neovlivní uplatňování širších ustanovení dvoustranných dohod, které platí mezi smluvními stranami.

Článek 60

Ve vztazích mezi dvěma smluvními stranami, z nichž jedna není stranou Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. září 1957, budou platit její ustanovení s výjimkou výhrad a prohlášení, které strana učiní při ratifikaci této Schengenské úmluvy, a v případě, kdy ani jedna ze smluvních stran není stranou Evropské úmluvy, při ratifikaci, schvalování nebo přijímání této Schengenské úmluvy.

Článek 61

Francouzská republika se zavazuje, že na žádost jedné ze smluvních stran bude vydávat osoby, proti kterým je vedeno soudní řízení za trestné činy, které francouzské zákony trestají odnětím svobody nebo jiným nápravným opatřením s horní hranicí nejméně 2 roky a zákony žádající smluvní strany odnětím svobody nebo jiným nápravným opatřením s horní hranicí nejméně jednoho roku.

Článek 62

1. Pro přerušení promlčecí lhůty jsou určující pouze předpisy žádající smluvní strany.

2. Amnestie vyhlášená dožádanou smluvní stranou nebude na překážku vydání osoby, pokud trestný čin nepodléhá pravomoci soudu dožádané smluvní strany.

3. Povinnost vydání osoby nebude ovlivněna skutečností, že chybí obvinění nebo oficiální povolení soudního řízení, které je nutné pouze podle zákonů dožádané smluvní strany.

Článek 63

Smluvní strany se v souladu s úmluvou a smlouvou, které jsou uvedeny v článku 59, zavazují, že si budou vzájemně vydávat osoby, které jsou stíhány justičními orgány žádající smluvní strany v souvislosti s některým trestným činem podle článku 50 odst. 1, nebo jsou hledány za účelem výkonu trestu nebo jiného nápravného opatření uloženého v souvislosti s tímto trestným činem.

Článek 64

Záznam zanesený do Schengenského informačního systému v souladu s čl. 95 bude mít stejnou platnost jako žádost o předběžné zadržení osoby ve smyslu čl. 16 Evropské úmluvy o vydávání osob ze dne 13. září 1957 nebo čl. 15 Smlouvy států Beneluxu o vydávání osob a vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974.

Článek 65

1. Žádosti o vydání osob a jejich přepravu bude zasílat příslušné ministerstvo žádající smluvní strany příslušnému ministerstvu dožádané smluvní strany, i když použití diplomatické cesty je rovněž možné.

2. Příslušnými ministerstvy jsou:

- pro Belgické království: Ministerstvo spravedlnosti;
- pro Spolkovou republiku Německo: Spolkové ministerstvo spravedlnosti a ministři spravedlnosti nebo senátoři spolkových zemí;
- pro Francouzskou republiku: Ministerstvo zahraničních věcí;
- pro Lucemburské velkovévodství: Ministerstvo spravedlnosti;
- pro Nizozemské království: Ministerstvo spravedlnosti.

Článek 66

1. Není-li vydání stíhané osoby právními normami dožádané smluvní strany jednoznačně zakázáno, může tato smluvní strana povolit vydání osoby bez oficiálního vydávacího řízení, pokud s tím stíhaná osoba vyjádří souhlas prohlášením před soudcem poté, co byla tímto soudcem vyslechnuta a poučena o svém právu na provedení oficiálního vydání. Během výslechu má hledaná osoba právo na přítomnost právního zástupce.

2. V případě vydání podle odstavce 1 nemůže stíhaná osoba, která jednoznačně prohlásila, že neuplatní zvláštní postup, vzít toto prohlášení zpět.

Kapitola 5 Převod výkonu rozsudku

Článek 67

Následující ustanovení platí mezi smluvními stranami, které jsou stranami Úmluvy Rady Evropy o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983, jako doplněk této úmluvy.

Článek 68

1. Jestliže na území jedné smluvní strany byl vynesena rozsudek odnětí svobody nebo jiného nápravného opatření nad státním občanem jiné smluvní strany, který nabyl právní moci, ale osoba se útekem do své vlasti vyhnula výkonu tohoto trestu nebo jiného nápravného opatření, pak tato smluvní strana může požádat druhou smluvní stranu, jestliže se uprchlá osoba zdržuje na jejím území, aby převzala provedení výkonu trestu nebo jiného nápravného opatření.

2. Dožádaná smluvní strana může na žádost žádající smluvní strany v době, než obdrží písemnosti zdůvodňující žádost o převzetí výkonu trestu, jiného nápravného opatření nebo části trestu a než o této žádosti rozhodne, vzít odsouzenou osobu do vazby nebo učinit jiná opatření k zajištění její přítomnosti na území dožádané smluvní strany.

Článek 69

K převodu výkonu trestu podle článku 68 není nutný souhlas osoby, na kterou byl uvalen trest nebo jiné nápravné opatření. Ostatní ustanovení Úmluvy Rady Evropy o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983 platí analogicky.

Kapitola 6 Omamné prostředky

Článek 70

1. Smluvní strany vytvoří stálou pracovní skupinu, která bude zkoumat společné problémy týkající se boje proti drogové kriminalitě a v případě potřeby podávat návrhy na zlepšení praktických a technických aspektů spolupráce mezi smluvními stranami. Pracovní skupina bude své návrhy předkládat Výkonnému výboru.

2. Pracovní skupina podle odstavce 1 se bude skládat ze zástupců policejních a celních orgánů a její členové budou jmenováni příslušnými národními orgány.

Článek 71

1. Smluvní strany se zavazují, že v oblasti přímého i nepřímého prodeje omamných prostředků a psychotropních látek všeho druhu, včetně kanabisu, a držení těchto výrobků a látek za účelem jejich prodeje nebo vývozu, přijmou v souladu s existujícími úmluvami Spojených národů *) veškerá nezbytná opatření pro prevenci i postih nezákonného obchodu s omamnými prostředky a psychotropními látkami.

2. Smluvní strany se zavazují uskutečňovat preventivní opatření a trestně stíhat administrativními i trestně právními opatřeními nedovolený vývoz omamných prostředků a psychotropních látek včetně kanabisu, a rovněž tak prodej, distribuci a zacházení s těmito produkty a látkami, aniž by se tím omezovala příslušná ustanovení článků 74, 75 a 76.

3. S cílem boje proti nedovolenému dovozu omamných prostředků a psychotropních látek včetně kanabisu posílí smluvní strany na vnějších hranicích kontroly pohybu osob a zboží a rovněž dopravních prostředků. Příslušná opatření navrhne pracovní skupina, o které pojednává článek 70. Tato pracovní skupina mimo jiné posoudí možnost přesunutí části policejních a celních příslušníků, uvolněných z vnitřních hranic, a rovněž nasazení moderních detekčních metod a psů, speciálně vycvičených pro vyhledávání drog.

*) Jednotná úmluva o omamných látkách z r. 1961 ve znění protokolu z r. 1972, Úmluva o psychotropních látkách z r. 1971, Úmluva OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami ze dne 20. prosince 1988.

4. Smluvní strany budou za účelem dodržení tohoto článku cílevědomě kontrolovat místa, o kterých je jim známo, že jsou využívána pro obchod s drogami.

5. Smluvní strany učiní vše, co je v jejich silách, aby uskutečňovaly preventivní opatření a potíraly negativní důsledky nezákonné poptávky po omamných prostředcích a psychotropních látkách všeho druhu včetně kanabisu. Opatření, která budou přijata za tímto účelem, jsou v kompetenci každé smluvní strany.

Článek 72

Smluvní strany v rámci svých ústav a svých právních systémů zajistí uzákonění takových právních předpisů, které budou umožňovat zabránění a propadnutí majetku získaného z nedovoleného obchodu s omamnými prostředky a psychotropními látkami.

Článek 73

1. Smluvní strany se zavazují, že v rámci svých ústav a svých právních systémů přijmou opatření, aby bylo možné uskutečňovat kontrolované zásilky v nedovoleném obchodě s omamnými prostředky a psychotropními látkami.

2. Rozhodnutí o povolení kontrolované zásilky bude přijímáno pro každý jednotlivý případ zvlášť na základě předchozího povolení každé z dotčených smluvních stran.

3. Každá smluvní strana bude zodpovědná za část operace probíhající na jejím území, bude ji řídit a bude oprávněna zasahovat.

Článek 74

Pokud se týká zákonného obchodu s omamnými prostředky a psychotropními látkami, souhlasí smluvní strany s tím, aby tam, kde je to možné, byly přesunuty do vnitrozemí kontroly prováděné na hranicích, které vyplývají z povinností podle úmluv OSN uvedených v článku 71.

Článek 75

1. Soukromé osoby, které přicestují na společné území smluvních stran nebo se pohybují po tomto území, mohou mít při sobě omamné prostředky a psychotropní látky, které potřebují ke svému léčení, pokud v případě kontroly předloží potvrzení, vydané nebo ověřené příslušným orgánem státu, ve kterém mají trvalé bydliště.

2. Výkonný výbor určí formu a obsah formuláře potvrzení podle odstavce 1, vydaného smluvní stranou, a to zejména se zřetelem na to, aby bylo uvedeno složení a množství léku a látky a trvání cesty.

3. Smluvní strany si vzájemně sdělí, které orgány budou oprávněny vydávat a ověřovat potvrzení, o kterém pojednává odstavec 2.

Článek 76

1. V případě potřeby a v souladu se svými léčebnými, etickými a praktickými zvyklostmi přijmou smluvní strany přiměřená opatření umožňující kontrolovat omamné prostředky a psychotropní látky, které na území jedné či více smluvních stran podléhají přísnějším kontrolám než na jejich vlastním území, aby nebyla snižována účinnost těchto přísnějších kontrol.

2. Odstavec 1 se bude vztahovat i na látky obvykle používané k výrobě omamných prostředků a psychotropních látek.

3. Smluvní strany se budou vzájemně informovat o opatřeních přijatých pro kontrolu zákonného obchodu s látkami podle odstavců 1 a 2.

4. Problémy, které nastanou v této oblasti, se bude pravidelně zabývat Výkonný výbor.

Kapitola 7

Střelné zbraně a střelivo

Článek 77

1. Smluvní strany se zavazují, že ustanovením této kapitoly přizpůsobí své zákony a jiné vnitrostátní právní a administrativní předpisy ohledně koupě, držení, prodeje a přenechání střelných zbraní a střeliva.

2. Tato kapitola se týká koupě, držení, prodeje a přenechání střelných zbraní a střeliva fyzickými a právníckými osobami. Netýká se jejich dodávek ústředním a regionálním orgánům, ozbrojeným složkám a policii, dále koupě a držení střelných zbraní a střeliva těmito orgány, ani výroby střelných zbraní a střeliva veřejnými podniky.

Článek 78

1. Pro účely této kapitoly se střelné zbraně dělí na:

- a) zakázané zbraně,
- b) zbraně podléhající povolení,
- c) zbraně podléhající přihlášení.

2. Na závěr, zásobník a hlaveň střelné zbraně se s nutnými změnami budou vztahovat předpisy platící pro zbraň, jejíž součástí jsou nebo mají být.

3. Za "krátké zbraně" jsou pro účely této úmluvy považovány střelné zbraně, jejichž hlaveň není delší než 30 cm nebo jejichž celková délka nepřesahuje 60 cm. "Dlouhými zbraněmi" se pak rozumí všechny ostatní zbraně.

Článek 79

1. K zakázaným střelným zbraním a střelivu patří:

- a) střelné zbraně, které se obvykle používají jako vojenské zbraně;
- b) automatické střelné zbraně, i když se nejedná o zbraně vojenské;
- c) střelné zbraně, které vypadají jako jiný předmět;
- d) protipancéřové kulové střelivo a kulové střelivo výbušné a zápalné a střely pro toto střelivo;
- e) střelivo pro pistole a revolvery na střely dum-dum nebo na střely s vyhloubením na konci, a střely samotné.

2. Příslušné orgány mohou ve zvláštních případech udělit povolení na zbraně a střelivo uvedené v odstavci 1, pokud to nebude v rozporu s veřejným pořádkem a bezpečností.

Článek 80

1. Ke střelným zbraním, k jejichž koupi a držení je třeba povolení, patří minimálně tyto zbraně (pokud nejsou zakázány):

- a) poloautomatické nebo opakovací krátké střelné zbraně;
- b) krátké střelné zbraně se středovým zápalníkem;
- c) jednoranové krátké střelné zbraně s okrajovým zápalníkem, o celkové délce menší než 28 cm;
- d) poloautomatické dlouhé střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora mohou obsahovat více než tři náboje;
- e) opakovací poloautomatické dlouhé střelné zbraně s hladkým vývrtem hlavně, která nepřesahuje délku 60 cm;
- f) civilní poloautomatické střelné zbraně, které jsou vzhledem podobné plně automatickým vojenským zbraním.

2. Mezi střelné zbraně podléhající povolení nepatří:

- a) zbraně používané jako signální zařízení, zbraně na slzný plyn a poplašné zbraně, pokud lze technicky zajistit, aby tyto zbraně nebylo možné běžnými nástroji upravit pro střelbu kulovým střelivem a pokud vystřelení dráždivé látky nemůže člověku způsobit trvalou tělesnou újmu;
- b) poloautomatické dlouhé střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora nemohou obsahovat na jedno nabití více než tři náboje, pokud mají nepohyblivý podavač, nebo pokud lze prokázat, že tyto střelné zbraně nelze pomocí běžných nástrojů upravit na střelné zbraně, jejichž zásobník a komora mohou obsahovat více než tři náboje.

Článek 81

Ke střelným zbraním, které podléhají přihlášení, patří tyto střelné zbraně (pokud nejsou zakázány nebo nevyžadují povolení):

- a) dlouhé opakovací střelné zbraně;
- b) jednoranové dlouhé střelné zbraně s drážkovanou hlavní nebo hlavněmi;
- c) jednoranové krátké střelné zbraně s okrajovým zápalníkem, o celkové délce přesahující 28 cm;
- d) zbraně vyjmenované v článku 80 odst. 2 písm. b).

Článek 82

Mezi zbraně uvedené v čl. 79, 80 a 81 nepatří:

a) střelné zbraně, které byly, až na výjimečné případy, vyvinuty nebo vyrobeny před 1. lednem r. 1870, pokud do nich nelze používat střelivo určené pro zbraně, které jsou zakázány nebo podléhají povolení;

b) napodobeniny zbraní uvedených pod písmenem a), pokud z nich nelze střílet náboji s kovovými nábojnicemi;

c) střelné zbraně, upravené tak, aby se z nich nedalo střílet, při použití technického postupu, který zaručuje značka oficiálního orgánu, nebo který je tímto orgánem uznáván.

Článek 83

Povolení ke koupi a držení střelné zbraně podle čl. 80 lze vydat pouze za předpokladu:

a) že příslušná osoba je starší osmnácti let, s výjimkou udělování povolení pro lovecké a sportovní účely;

b) že příslušná osoba není nezpůsobilá ke koupi ani držení střelné zbraně v důsledku duševní choroby nebo jiného mentálního či fyzického postižení;

c) že příslušná osoba nebyla odsouzena za trestný čin, ani nic jiného nesvědčí o tom, že by mohla ohrozit veřejný pořádek a bezpečnost;

d) že důvody, které příslušná osoba uvedla pro koupi a držení střelné zbraně, lze považovat za oprávněné.

Článek 84

1. Přihlášky střelných zbraní uvedených v článku 81 budou zapisovány do evidencí, které povedou osoby uvedené v článku 85.

2. Je-li střelná zbraň zlikvidována osobou, která není uvedena v článku 85, musí být vyhotoveno prohlášení o likvidaci podle podrobných předpisů, které stanoví každá smluvní strana.

3. Přihlášky, o kterých pojednává tento článek, musí obsahovat údaje nezbytné pro identifikaci příslušných osob a zbraní.

Článek 85

1. Smluvní strany se zavazují, že pro výrobce a obchodníky se střelnými zbraněmi, které podléhají povolení, zavedou povinnost mít povolení, a pro výrobce střelných zbraní a obchodníky se střelnými zbraněmi, které podléhají přihlášení, povinnost provést přihlášení. Povolení vydané pro střelné zbraně podléhající povolení se bude vztahovat i na střelné zbraně

podléhající přihlášení. Smluvní strany budou provádět účinné kontroly u osob, které vyrábějí zbraně, a u osob, které zbraně prodávají.

2. Smluvní strany se zavazují přijmout opatření, která zajistí, aby střelné zbraně byly označovány přinejmenším neodstranitelným sériovým číslem, umožňujícím jejich identifikaci, a výrobní značkou.

3. Smluvní strany uloží výrobcům a obchodníkům se zbraněmi povinnost vést evidenci všech střelných zbraní podléhajících povolení nebo přihlášení. Evidence musí umožňovat rychle zjistit druh střelné zbraně, její původ a kupce.

4. Smluvní strany se zavazují, že pro střelné zbraně podléhající povolení ve smyslu článků 79 a 80 přijmou opatření k zajištění toho, aby v povolení vydaném držiteli bylo uvedeno sériové číslo a výrobní značka střelné zbraně.

Článek 86

1. Smluvní strany se zavazují přijmout opatření zakazující oprávněným držitelům střelných zbraní podléhajících povolení nebo přihlášení předávat tyto zbraně osobám, které nevlastní povolení k jejich koupi nebo potvrzení o jejich přihlášení.

2. Smluvní strany mohou povolit dočasné předání těchto střelných zbraní při dodržení postupu, který zavedou.

Článek 87

1. Smluvní strany zahrnou do svých vnitrostátních právních předpisů ustanovení umožňující odnětí povolení osobám, které přestanou splňovat podmínky pro vydání povolení, jak jsou uvedeny v článku 83.

2. Smluvní strany se zavazují přijmout přiměřená opatření, včetně možnosti zabránit střelné zbraně a odnětí povolení, a přiměřeně postihovat porušení zákonů a administrativních předpisů, které se týkají střelných zbraní. Postihy mohou umožňovat i propadnutí střelné zbraně.

Článek 88

1. Osoby vlastníci povolení ke koupi střelné zbraně nepotřebují již povolení ke koupi střeliva do této zbraně.

2. Koupě střeliva osobami, které nemají povolení ke koupi zbraně, bude podléhat předpisům, které se vztahují na zbraň, pro kterou je střelivo určeno. Povolení může být vystaveno pro jeden druh nebo pro všechny druhy střeliva.

Článek 89

Seznamy zbraní, které jsou zakázány, podléhají povolení nebo přihlášení, mohou být pozměňovány nebo doplňovány Výkonným výborem, aby byly v souladu s technickým vývojem, ekonomickými trendy a bezpečností států.

Článek 90

Smluvní strany budou oprávněny přijímat přísnější zákony a předpisy ohledně koupě a držení střeliva do střelných zbraní.

Článek 91

1. Smluvní strany se dohodly, že na základě Evropské úmluvy o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivci ze dne 28. června 1978 a v souladu se svými vnitrostátními předpisy budou budovat systém výměny informací o nabývání střelných zbraní osobami, ať už soukromými jednotlivci nebo maloobchodníky se střelnými zbraněmi, kteří mají trvalé bydliště nebo sídlo firmy na území jiné smluvní strany. Maloobchodníkem se střelnými zbraněmi se rozumí osoba, jejíž výdělečná činnost je úplně nebo částečně založena na obchodu se střelnými zbraněmi nebo na jejich prodeji v maloobchodě.

2. Výměna informací se bude týkat:

a) střelných zbraní vyjmenovaných v příloze 1 část A č.1 písm. a) až h) úmluvy uvedené v odstavci 1, a to v případě dvou smluvních stran, které tuto úmluvu ratifikovaly;

b) střelných zbraní, které v obou smluvních stranách podléhají povolení nebo přihlášení, a to v případě dvou smluvních stran, z nichž alespoň jedna úmluvu uvedenou v odst. 1 neratifikovala.

3. Informace týkající se nabývání střelných zbraní se budou sdělovat neprodleně a musí obsahovat tyto údaje:

a) datum nabytí a totožnost kupce, t. j.:

- v případě fyzické osoby:

příjmení, jméno, datum a místo narození, adresu a číslo pasu nebo osobního průkazu spolu s datem vydání a uvedením úřadu, který doklad vystavil, a zda se jedná o obchodníka se zbraněmi;

- v případě právnické osoby:

název nebo obchodní název a registrovaná adresa firmy, dále příjmení, křestní jména, datum a místo narození, adresa a číslo pasu nebo osobního průkazu osoby oprávněné tuto právnickou osobu zastupovat;

b) typ, výrobní číslo, ráže a další znaky dané střelné zbraně, a její sériové číslo.

4. Každá smluvní strana určí svůj národní orgán, který bude pověřen předávat a přijímat informace uvedené v odstavcích 2 a 3, a bude neprodleně informovat ostatní smluvní strany v případě změny tohoto orgánu.

5. Orgán, který každá smluvní strana určí, může přijaté informace předávat svým příslušným místním policejním orgánům a orgánům pověřeným kontrolami na hranicích, za účelem zabránění trestným činům a přestupkům nebo jejich stíhání.

HLAVA IV

SCHENGENSKÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM

Kapitola 1

Zřízení Schengenského informačního systému

Článek 92

1. Smluvní strany vytvoří a budou udržovat společný informační systém (dále Schengenský informační systém), který bude tvořen národními sekcemi v každé ze smluvních stran a centrální jednotkou, zajišťující společné technické funkce. Schengenský informační systém bude orgánům, které smluvní strany určí, poskytovat pomocí automatizované vyhledávací procedury přístup k záznamům o osobách a věcech, a to pro účely hraničních kontrol a jiných policejních a celních kontrol prováděných ve vnitrozemí podle vnitrostátních právních předpisů, a v případě kategorie záznamů, o nichž pojednává článek 96, pro účely vydávání víz, vydávání povolení k pobytu a postupu vůči cizincům v souvislosti s uplatňováním ustanovení této úmluvy týkajících se pohybu osob.

2. Každá smluvní strana na vlastní náklady a riziko zřídí a bude udržovat svou národní sekci Schengenského informačního systému, jejíž datový soubor bude identický s datovými soubory národních sekcí všech ostatních smluvních stran; při tom se bude využívat centrální jednotka. K zajištění rychlého a účinného přenosu dat, jak o něm pojednává odstavec 3, musí každá smluvní strana při zřizování své národní sekce dodržovat protokoly a procedury společně stanovené smluvními stranami pro centrální jednotku. Datový soubor každé národní sekce bude sloužit pro automatizované vyhledávání na území jednotlivých smluvních stran. Vyhledávání v datových souborech národních sekcí jiných smluvních stran nebude možné.

3. Smluvní strany společně a se společnou odpovědností za rizika zřídí a budou udržovat centrální jednotku Schengenského informačního systému, za kterou převezme odpovědnost Francie, neboť bude umístěna ve Štrasburku. Tato centrální jednotka bude obsahovat datový soubor, který díky on-line přenosu informací bude zajišťovat, že datové soubory národních sekcí budou stále identické. Datový soubor centrální jednotky bude obsahovat záznamy o osobách a věcech, pokud se budou týkat všech smluvních stran současně. Datový soubor centrální jednotky nebude obsahovat žádná jiná data než uvedená v tomto odstavci a v článku 113 odst. 2.

Kapitola 2

Provoz a využití Schengenského informačního systému

Článek 93

Účelem Schengenského informačního systému je v souladu s touto úmluvou a při využití informací poskytovaných systémem udržovat na území smluvních stran veřejný pořádek a bezpečnost, včetně bezpečnosti státu, a uplatňovat ustanovení této úmluvy týkající se pohybu osob.

Článek 94

1. Schengenský informační systém obsahuje pouze skupiny údajů, které pocházejí od jednotlivých smluvních stran a které jsou nutné pro účely stanovené v člancích 95 až 100. Smluvní strana pořizující záznam určí, zda závažnost daného případu opravňuje zařazení záznamu do Schengenského informačního systému.

2. Existují tyto skupiny údajů:

a) o osobách, které mají záznam;

b) o věcech uvedených v čl. 100 a vozidlech uvedených v čl. 99.

3. O osobách nebudou vedeny jiné údaje než tyto:

a) příjmení a jméno, veškerá přijatá jména či přezdívky, pod kterými mohou případně o osobě existovat další záznamy;

b) zvláštní objektivně existující stálé fyzické znaky;

c) první písmeno druhého křestního jména;

d) datum a místo narození;

e) pohlaví;

f) státní občanství;

g) zda je osoba ozbrojená;

h) zda jde o sobu se sklonem k násilí;

i) důvod záznamu;

j) instrukce pro další postup.

Jiné údaje, zejména údaje uvedené v první větě článku 6 odst. 1 Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981, nejsou povoleny.

4. Pokud smluvní strana pokládá záznam podle čl. 95, 97 nebo 99 za neslučitelný se svými vnitrostátními právními předpisy, svými mezinárodními závazky nebo podstatnými národními zájmy, může dodatečně připojit k záznamu v datovém souboru národní části Schengenského informačního systému poznámku, že instrukce pro další postup uvedená v záznamu nebude na jejím území vykonávána. S ostatními smluvními stranami musí být o tom vedeny konzultace. Pokud záznam nebude smluvní stranou, která jej pořídila, zrušen, zůstane plně platný pro ostatní smluvní strany.

Článek 95

1. Na žádost justičních orgánů žádající smluvní strany budou do systému zařazovány údaje o osobách hledaných za účelem zatčení a vydání.

2. Dříve než smluvní strana pořídí záznam, musí prověřit, zda je zatčení podle vnitrostátních právních předpisů dožádané smluvní strany přípustné. Pokud má smluvní strana pořizující záznam pochybnosti, je povinna konzultovat s ostatními smluvními stranami, kterých se to týká.

Smluvní strana pořizující záznam sdělí nejrychlejším možným způsobem dožádané smluvní straně současně se záznamem následující základní informace, vztahující se k případu:

- a) orgán, který vydal žádost o zatčení;
- b) zda existuje zatykač nebo rovnocenný dokument nebo vynutitelný rozsudek;
- c) podstata a právní klasifikace trestného činu;
- d) popis okolností, za kterých byl trestný čin spáchán, s uvedením doby a místa činu a stupně účasti dotyčné osoby na něm;
- e) pokud je to možné, i následky trestného činu.

3. Dožádaná smluvní strana může připojit k záznamu v souboru národní sekce Schengenského informačního systému poznámku o zákazu zatčení na základě tohoto záznamu do doby vymazání této poznámky. Poznámka musí být zrušena nejpozději 24 hodin po pořízení záznamu, vyjma případu, kdy smluvní strana odmítne provést požadované zatčení z právních důvodů nebo z důvodů výhodnosti. Pokud to ve zvláště výjimečných případech ospravedlňuje komplexnost faktů, která jsou podkladem záznamu, může být uvedená lhůta prodloužena na 1 týden. Pokud to nebude na újmu vymezující poznámce nebo rozhodnutí o odmítnutí zatčení, mohou ostatní smluvní strany provést zatčení požadované záznamem.

4. Požaduje-li některá smluvní strana z důvodů zvláštní naléhavosti okamžité pátrání, prověří dožádaná smluvní strana, zda může poznámku zrušit. Pokud bude platnost záznamu potvrzena, učiní dožádaná smluvní strana nezbytné kroky k zajištění toho, aby mohla být neprodleně provedena instrukce o dalším postupu.

5. Pokud zatčení nemůže být provedeno, protože nebylo dokončeno vyšetřování nebo z důvodů odmítnutí dožádanou smluvní stranou, musí dožádaná smluvní strana považovat záznam za záznam pro účely sdělení místa pobytu dotyčné osoby.

6. Instrukci o dalším postupu, požadovanou v záznamu, budou dožádané smluvní strany vykonávat v souladu s platnými úmluvami o vydávání osob a s vnitrostátními právními předpisy. Strany nesmějí být žádány, aby provedly požadovanou instrukci, pokud se jedná o jejich státního občana, ovšem mají možnost provést zatčení podle svých vnitrostátních právních předpisů.

Článek 96

1. Na základě národního záznamu vyplývajícího z rozhodnutí přijatých správními orgány nebo příslušnými soudy v souladu s procesním řádem stanoveným vnitrostátními právními předpisy budou zařazovány údaje o cizincích, o nichž byl pořízen záznam za účelem odepření vstupu.

2. Rozhodnutí se mohou zakládat na tom, že přítomnost cizince na území státu může znamenat ohrožení veřejného pořádku nebo bezpečnosti a ochrany státu.

To může nastat zejména:

a) u cizince, který byl odsouzen pro trestný čin s trestem odnětí svobody nejméně na 1 rok;

b) u cizince, u něhož existuje odůvodněné podezření, že spáchal závažné trestné činy, včetně uvedených v čl. 71, nebo proti němu existují hodnověrné důkazy, že má v úmyslu spáchat tyto trestné činy na území smluvní strany.

3. Rozhodnutí se mohou zakládat také na skutečnosti, že vůči cizinci bylo uplatněno opatření deportace nebo vyhoštění současně se zákazem vstupu, příp. pobytu, které nebylo zrušeno ani pozastaveno a bylo použito z toho důvodu, že cizinec nedodržel vnitrostátní právní předpisy týkající se vstupu a pobytu cizinců.

Článek 97

Na žádost kompetentního orgánu nebo příslušného soudního orgánu strany, která pořizuje záznam, budou zařazovány údaje o zmizelých osobách nebo osobách, které je třeba v zájmu jejich bezpečnosti nebo za účelem zabránění jejich ohrožení dočasně umístit na bezpečné místo; údaje budou zařazovány za tím účelem, aby policejní orgány mohly straně, která pořídila záznam, sdělit místo, kde se tyto osoby zdržují, nebo mohly osobu přemístit na bezpečné místo, aby jí zabránily v další cestě, pokud jim to umožňují vnitrostátní právní předpisy. To platí zejména pro nezletilé osoby a osoby, které musí být internovány na základě rozhodnutí příslušného orgánu. U plnoletých zmizelých osob vyžaduje sdělení informací souhlas dotyčné osoby.

Článek 98

1. Na žádost příslušných soudních orgánů budou zařazovány údaje o svědcích, dále o osobách, předvolaných před soud v rámci trestního řízení, aby vypovídaly o činech, pro které

jsou stíhány, nebo o osobách, kterým má být předán rozsudek nebo obsílka k nástupu trestu odnětí svobody, pro účely sdělení místa pobytu nebo bydliště.

2. Požadované informace budou žádající straně sdělovány v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s platnými úmluvami o vzájemné pomoci ve věcech trestních.

Článek 99

1. V souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvní strany, která pořizuje záznam, budou zařazovány údaje o osobách nebo vozidlech pro účely nenápadného sledování nebo cílených kontrol podle odstavce 5.

2. Tyto záznamy mohou být učiněny za účelem stíhání trestných činů a k zabránění ohrožení veřejné bezpečnosti:

a) pokud existují reálné předpoklady, že osoba, které se záznam týká, plánuje nebo páchá četné a mimořádně závažné trestné činy, nebo

b) pokud z celkového hodnocení dotyčné osoby, zejména na základě dosud spáchané trestné činnosti, lze předpokládat, že se i v budoucnosti dopustí mimořádně závažných trestných činů.

3. Dále mohou být tyto záznamy učiněny - pokud to dovolují vnitrostátní právní předpisy - na žádost orgánů zodpovědných za bezpečnost státu, jestliže existují konkrétní důkazy pro předpoklad, že k odvrácení závažného ohrožení ze strany osoby, které se záznam týká, nebo jiného závažného ohrožení vnitřní nebo vnější bezpečnosti státu jsou nezbytné informace uvedené v odstavci 4. Smluvní strana pořizující záznam je povinna toto předem konzultovat s ostatními smluvními stranami.

4. Pro účely nenápadného sledování mohou být při provádění hraničních kontrol a jiných policejních a celních kontrol na území státu shromažďovány úplné nebo částečné informace uvedené dále a předávány orgánu, který pořizuje záznam:

a) skutečnost, že osoba nebo vozidlo, o nichž byl pořizen záznam, byly nalezeny;

b) místo, čas nebo důvod kontroly;

c) trasa a cíl cesty;

d) spolucestující osoby nebo osoby jedoucí ve vozidle;

e) použité vozidlo;

f) převážené věci;

g) okolnosti, za kterých byly osoba nebo vozidlo nalezeny.

Při shromažďování těchto informací musí být zajištěno, že nebude ohrožena nenápadnost sledování.

5. U cílených kontrol uvedených v odstavci 1 mohou být v souladu s vnitrostátními právními předpisy prohledávány osoby, vozidla a převážené předměty pro dosažení účelu uvedeného v odstavci 2 a 3. Pokud vnitrostátní právní předpisy některé smluvní strany nepovolují cílené kontroly, pak pro tuto smluvní stranu se cílená kontrola automaticky převádí na nenápadné sledování.

6. Dožádaná smluvní strana může doplnit do záznamu v souboru národní sekce Schengenského informačního systému poznámku zakazující až do jejího zrušení vykonání instrukce dalšího postupu uvedené v záznamu, za účelem nenápadného sledování nebo cílené kontroly. Poznámku je třeba zrušit nejpozději 24 hodin po zařazení záznamu, vyjma případu, kdy smluvní strana odmítne vykonat instrukci z právních důvodů nebo ze zvláštních důvodů výhodnosti. Pokud to nebude na újmu vymezující poznámce nebo rozhodnutí o odmítnutí sledování, mohou ostatní smluvní strany vykonat instrukci požadovanou v záznamu.

Článek 100

1. Do Schengenského informačního systému budou zařazovány údaje o věcech hledaných za účelem zabránění nebo jako důkazy pro trestní řízení.

2. Jestliže se při vyhledávání zjistí, že existuje záznam o věci, která byla nalezena, spojí se orgán, který záznam našel, s orgánem, který jej pořídil, a dohodnou se na nezbytných opatřeních. Za tímto účelem mohou být předávány i osobní údaje v souladu s touto úmluvou. Opatření, která má provést smluvní strana, která věc našla, musí být v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy.

3. Do systému budou zařazovány tyto skupiny předmětů:

a) ukradená, neoprávněně použitá nebo pohřešovaná motorová vozidla o obsahu větším než 50 ccm;

b) ukradené, neoprávněně použité nebo pohřešované přívěsy a obytné přívěsy o nezatížené hmotnosti přesahující 750 kg;

c) ukradené, neoprávněně použité nebo pohřešované střelné zbraně;

d) ukradené, neoprávněně použité nebo pohřešované nevyplněné doklady;

e) ukradené, neoprávněně použité nebo pohřešované vydané doklady totožnosti (pasy, osobní průkazy, řidičské průkazy);

f) bankovky (evidované).

Článek 101

1. Přístup k údajům zařazeným do Schengenského informačního systému a právo tyto údaje přímo vyhledávat budou vyhrazeny orgánům zodpovědným za:

a) kontroly na hranicích;

b) jiné policejní a celní kontroly na území státu a koordinaci těchto kontrol.

2. Přístup k údajům zařazeným podle článku 96 a právo přímého vyhledávání těchto údajů budou mít orgány vydávající víza, ústřední orgány, které prověřují žádosti o víza a orgány zabývající se vydáváním povolení k pobytu a správou cizineckých záležitostí v rámci uplatňování ustanovení této úmluvy ohledně pohybu osob. Přístup k údajům se řídí vnitrostátními právními předpisy každé smluvní strany.

3. Uživatelé smějí vyhledávat pouze takové údaje, které potřebují pro výkon své práce.

4. Každá smluvní strana předá Výkonnému výboru seznam kompetentních orgánů, které jsou oprávněny přímo vyhledávat údaje zařazené do Schengenského informačního systému. Na seznamu bude u každého orgánu uvedeno, které údaje smí vyhledávat a pro jaké účely.

Kapitola 3

Ochrana osobních údajů a zajištění dat v Schengenském informačním systému

Článek 102

1. Smluvní strany smějí údaje jmenované v člancích 95 až 100 využívat pouze pro účely stanovené v těchto člancích pro každý typ záznamu.

2. Kopie údajů se smějí pořizovat jen k technickým účelům, a pokud jsou nezbytné pro přímé vyhledávání orgány uvedenými v článku 101. Záznamy pořizené jinými smluvními stranami nesmějí být kopírovány z národní sekce Schengenského informačního systému do jiných národních datových souborů.

3. Pokud jde o typy záznamů, o kterých pojednávají články 95 až 100 této úmluvy, veškeré odchylky od odstavce 1 mající za cíl změnit jeden typ záznamu na jiný musejí být zdůvodněny nutností zabránit bezprostřednímu vážnému ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti, závažnými důvody souvisejícími s bezpečností státu nebo snahou zabránit závažnému trestnému činu. Za tím účelem musí být předem získáno povolení smluvní strany, která záznam pořídila.

4. Údaje nesmějí být používány k administrativním účelům. Jedinou odchylkou je, že údaje zařazené podle článku 96 lze používat při dodržení vnitrostátních právních předpisů každé ze smluvních stran k účelům, které jsou uvedeny v článku 101 odstavec 2.

5. Každé využití údajů, které není v souladu s odstavci 1 až 4, bude považováno za jejich zneužití podle vnitrostátních právních předpisů každé smluvní strany.

Článek 103

Každá smluvní strana zajistí, aby v průměru každé desáté odeslání osobních údajů bylo zaznamenáno v národní sekci Schengenského informačního systému orgánem, který spravuje datový soubor, pro kontrolu, zda vyhledávání bylo přípustné. Kontrolní záznamy smějí být používány pouze pro tento účel a po 6 měsících budou vymazány.

Článek 104

1. Pokud v této úmluvě nejsou stanoveny přísnější podmínky, platí pro záznamy zákony smluvní strany, která záznam pořídila.

2. Pokud tato úmluva neobsahuje konkrétní ustanovení, budou pro údaje obsažené v národní sekci Schengenského informačního systému platit zákony příslušné smluvní strany.

3. Pokud tato úmluva neobsahuje konkrétní ustanovení ohledně provedení instrukce požadované v záznamu, platí vnitrostátní právní předpisy dožádané smluvní strany, která instrukci vykonává. Pokud tato úmluva obsahuje konkrétní ustanovení ohledně provedení instrukce požadované v záznamu, bude se zodpovědnost za vykonání instrukce řídit vnitrostátními předpisy dožádané smluvní strany. Pokud žádaná instrukce nemůže být provedena, bude dožádaná smluvní strana neprodleně informovat smluvní stranu, která pořídila záznam.

Článek 105

Smluvní strana pořizující záznam je odpovědná za správnost, aktuálnost a zákonnost údajů zařazených do Schengenského informačního systému.

Článek 106

1. Změny, dodatky, opravy nebo rušení zařazených údajů je oprávněna provádět pouze smluvní strana, která záznam pořídila.

2. Má-li některá smluvní strana, která nepořídila záznam, oprávněný důvod k předpokladu, že některý údaj je z hlediska právního nebo faktického nesprávný, uvědomí o tom co nejdříve smluvní stranu, která pořídila záznam. Ta je povinna sdělení prověřit, případně neodkladně příslušný údaj opravit nebo zrušit.

3. Jestliže se smluvní strany nemohou dohodnout, předloží smluvní strana, která nepořídila záznam, případ společnému dozorčímu orgánu, uvedenému v článku 115 odstavec 1, ke stanovisku.

Článek 107

Jestliže o některé osobě byl již jednou pořízen záznam v Schengenském informačním systému, dohodne se smluvní strana, která zařazuje další záznam, o zařazení těchto záznamů se smluvní stranou, která pořídila první záznam. Smluvní strany mohou k tomuto účelu rovněž přijmout obecné ustanovení.

Článek 108

1. Každá smluvní strana určí orgán, který bude centrálně zodpovědný za národní sekci Schengenského informačního systému.
2. Každá smluvní strana bude pořizovat své záznamy prostřednictvím tohoto orgánu.
3. Tento orgán bude zodpovědný za správný provoz národní sekce Schengenského informačního systému a bude přijímat opatření k zajištění souladu s ustanoveními této úmluvy.
4. Orgány uvedené v odstavci 1 si smluvní strany vzájemně sdělí prostřednictvím depozitáře.

Článek 109

1. Výkon práva každé osoby dozvědět se údaje zařazené o ní v Schengenském informačním systému se bude uskutečňovat podle vnitrostátních právních předpisů té smluvní strany, u které se osoba tohoto práva dovolává. Pokud to umožňují vnitrostátní právní předpisy, bude o tom, zda a jakým způsobem bude tato informace poskytnuta, rozhodovat národní dozorčí orgán, uvedený v článku 114 odstavec 1. Smluvní strana, která záznam nepořídila, může sdělovat informace týkající se těchto údajů pouze v případě, že předem poskytne smluvní straně, která záznam pořídila, možnost vyjádřit stanovisko.
2. Sdělení informace může být dotyčné osobě zamítnuto, pokud by tím bylo ohroženo provedení zákonného cíle uvedeného v záznamu, nebo v zájmu ochrany práv a svobod jiných osob. V každém případě bude sdělení zamítnuto, pokud u záznamu trvá účel nenápadného sledování.

Článek 110

Každý má právo, aby údaje o něm, které jsou z faktického hlediska nesprávné, byly opraveny, a údaje nesprávné z právního hlediska zrušeny.

Článek 111

1. Kdokoli může na území kterékoli smluvní strany zahájit jednání před soudem nebo orgánem kompetentním podle vnitrostátních právních předpisů ve věci opravy, zrušení či poskytnutí údajů anebo náhrady škody v souvislosti se záznamem o své osobě.
2. Smluvní strany se navzájem zavazují provádět konečná rozhodnutí přijatá soudy nebo orgány uvedenými v odstavci 1, aniž by to bylo na újmu článku 116.

Článek 112

1. Osobní údaje zařazené v Schengenském informačním systému za účelem nalezení osob budou uchovávány pouze po dobu nezbytnou pro dosažení cíle, pro který byly pořizeny. Nejpozději 3 roky po jejich zařazení musí být smluvní stranou, která údaje pořídila, prověřena potřeba jejich dalšího uchovávání. U záznamů pořizovaných podle článku 99 činí tato doba 1 rok.

2. Bude-li to třeba, určí si každá smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními předpisy kratší lhůtu pro přezkoumání potřeby uchovávat údaje.

3. Centrální jednotka Schengenského informačního systému bude automaticky v měsíčním předstihu informovat smluvní strany o plánované lhůtě pro zrušení údajů.

4. Smluvní strana, která záznam pořídila, může ve lhůtě pro přezkoumání další potřeby údajů rozhodnout o ponechání záznamu, pokud je to nezbytné pro účely, pro něž byl záznam pořízen. Prodloužení záznamu musí být sděleno centrální jednotce. Pro prodloužené záznamy platí ustanovení odstavce 1.

Článek 113

1. Jiné údaje než uvedené v článku 112 budou uchovávány maximálně po dobu 10 let, údaje týkající se vydaných průkazů totožnosti a evidovaných bankovech maximálně po dobu 5 let a údaje o motorových vozidlech, přívěsech a obytných přívěsech maximálně po dobu 3 let.

2. Zrušené údaje budou ještě po dobu 1 roku uchovány v centrální jednotce. Během této doby je lze používat pouze pro účely dodatečné kontroly jejich správnosti a zákonnosti jejich zařazení. Po této době musí být zničeny.

Článek 114

1. Každá smluvní strana určí dozorčí orgán, který bude při dodržení vnitrostátních právních předpisů odpovědný za provádění nezávislého dozoru nad datovým souborem národní sekce Schengenského informačního systému a za kontrolu toho, že při zpracování a využívání údajů zařazených v Schengenském informačním systému se neporušují práva příslušné osoby. Za tím účelem bude mít dozorčí orgán přístup k datovému souboru národní sekce Schengenského informačního systému.

2. Kdokoli má právo požádat dozorčí orgány o prověření údajů o své osobě zařazených v Schengenském informačním systému a o kontrolu jejich využívání. Toto právo se řídí vnitrostátními právními předpisy smluvní strany, která je o kontrolu požádána. Pokud byly údaje zařazeny jinou smluvní stranou, bude kontrola prováděna v těsné spolupráci s dozorčím orgánem této smluvní strany.

Článek 115

1. Pro dohled nad centrální jednotkou Schengenského informačního systému bude zřízen společný dozorčí orgán. Tento orgán bude sestávat ze dvou zástupců z každého národního dozorčího orgánu. Každá smluvní strana bude mít při hlasování jeden hlas. Dozor bude prováděn v souladu s ustanoveními této úmluvy, v souladu s Úmluvou Rady Evropy o ochraně jednotlivců s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981, dále s přihlédnutím k doporučení Výboru ministrů Rady Evropy R (87) 15 ze dne 17. září 1987, které upravuje užití osobních údajů v policejním sektoru, a konečně v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvní strany, která je odpovědná za centrální jednotku.

2. Pokud jde o centrální jednotku Schengenského informačního systému, bude mít společný dozorčí orgán za úkol kontrolovat, zda jsou řádně dodržována ustanovení této úmluvy. Za tímto účelem bude mít k centrální jednotce přístup.

3. Společný dozorčí orgán bude dále oprávněn zkoumat obtíže, které mohou vzniknout při provozu Schengenského informačního systému s realizací nebo výkladem, studovat problémy, které mohou vzniknout při provádění nezávislého dozoru prostřednictvím národních dozorčích orgánů smluvních stran nebo při výkonu práva přístupu do systému, a může předkládat harmonizované návrhy s cílem nacházet společná řešení problémů.

4. Zprávy společného dozorčího orgánu budou předávány orgánům, kterým předávají své zprávy národní dozorčí orgány.

Článek 116

1. Každá smluvní strana odpovídá v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy za jakoukoli újmu způsobenou komukoli užitím národního datového souboru Schengenského informačního systému. To platí i v případě, že újma bude způsobena tím, že smluvní strana pořizující záznam zařadila údaje nepravdivé z faktického či právního hlediska.

2. Jestliže je žalována smluvní strana, která nepořídila záznam, pak smluvní strana, která záznam pořídila, bude povinna na požádání uhradit částky vyplacené jako náhradu škody, s výjimkou případu, kdy žalovaná smluvní strana použila údaje v rozporu s touto úmluvou.

Článek 117

1. Pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů, které jsou předávány podle této hlavy, přijme každá smluvní strana nejpozději do okamžiku vstupu této úmluvy v platnost vnitrostátní opatření potřebná k dosažení takové úrovně ochrany osobních údajů, která je přinejmenším rovnocenná úrovni ochrany vyplývající ze zásad Úmluvy Rady Evropy o ochraně jednotlivců s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981 a která bude v souladu s doporučením Výboru ministrů Rady Evropy R (87) 15 ze dne 17. září 1987, upravující užití osobních údajů v policejním sektoru.

2. Předávání osobních údajů, o kterých pojednává tato hlava, se může uskutečňovat pouze tehdy, jestliže na území smluvní strany, které se předávání týká, již vstoupila v platnost opatření na ochranu osobních údajů podle odstavce 1.

Článek 118

1. Každá ze smluvních stran se zavazuje učinit ve vztahu k národní sekci Schengenského informačního systému nezbytná opatření k tomu, aby:

a) zabránila nepovolaným osobám v přístupu k zařízení na zpracování osobních údajů (kontroly u vstupu k zařízením);

b) zabránila nepovolaným osobám číst, kopírovat, měnit či mazat osobní údaje z datových nosičů (kontrola datových médií);

c) zabránila neoprávněnému zápisu údajů do souboru a neoprávněnému užití, změnám či mazání osobních údajů zapsaných v souboru (kontrola vstupu dat);

d) zabránila nepovolaným osobám v užití systémů pro automatizované zpracování dat pomocí zařízení pro přenos dat (kontrola používání);

e) zaručila, že povolané osoby budou při používání systému pro automatizované zpracování dat mít přístup pouze k údajům, za něž jsou zodpovědní (kontrola přístupu);

f) zaručila možnost kontrolovat a určovat, kterým orgánům smějí být osobní údaje pomocí zařízení pro přenos dat předávány (kontrola přenosu);

g) zaručila, aby bylo možno dodatečně zkontrolovat a určit, které osobní údaje byly zařazeny do systémů automatizovaného zpracování dat, kdy a kým (kontrola zavádění dat);

h) zabránila neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo mazání osobních údajů při přenosu dat nebo přepravě datových nosičů (kontrola přepravy).

2. Každá smluvní strana musí přijmout zvláštní opatření k zajištění zabezpečení dat při jejich předávání úřadům nebo orgánům mimo území smluvních stran. Tato opatření je třeba sdělit společnému dozorčímu orgánu.

3. Pro zpracování dat ve své národní sekci Schengenského informačního systému může každá smluvní strana určit pouze zvláště kvalifikované osoby, které budou podléhat bezpečnostním kontrolám.

4. Smluvní strana odpovědná za centrální jednotku Schengenského informačního systému přijme ve vztahu k této centrální jednotce opatření stanovená v odstavcích 1 až 3.

Kapitola 4

Rozdělení nákladů Schengenského informačního systému

Článek 119

1. Náklady na zřízení a užití centrální jednotky, o které pojednává článek 92 odstavec 3, včetně nákladů na kabelové vedení pro spojení národních sekcí Schengenského informačního systému s centrální jednotkou, budou hrazeny smluvními stranami společně. Podíl každé smluvní strany bude určen na základě sazby pro každou smluvní stranu, která bude aplikována na jednotný základ výměru daně z přidané hodnoty ve smyslu článku 2 odstavce 1 písm. c) Rozhodnutí Rady Evropských společenství o systému vlastních zdrojů Společenství ze dne 24. června 1988.

2. Náklady na zřízení a užití národních sekcí Schengenského informačního systému ponese každá smluvní strana zvlášť.

HLAVA V PŘEPRAVA A POHYB ZBOŽÍ

Článek 120

1. Smluvní strany společně zajistí, aby jejich zákony, předpisy a administrativní ustanovení bezdůvodně nebránily pohybu zboží na vnitřních hranicích.

2. Smluvní strany budou usnadňovat pohyb zboží na vnitřních hranicích tím, že budou formality týkající se zákazů a omezení vyřizovat současně s celním odbavením zboží, které má být uvolněno ke spotřebě. Toto celní odbavení může být podle volby dotyčné strany prováděno buď ve vnitrozemí nebo na vnitřních hranicích. Smluvní strany budou podporovat provádění celního odbavení ve vnitrozemí.

3. Pokud v určitých oblastech nebude možné úplně nebo částečně dosáhnout zjednodušení ve smyslu odstavce 2, budou smluvní strany usilovat o vytváření podmínek pro toto zjednodušení mezi sebou nebo v rámci Evropských společenství.

Tento odstavec se vztahuje zejména na sledování dodržování předpisů týkajících se přepravních povolení, na technické kontroly dopravních prostředků, na veterinární kontroly a kontroly zdravotního stavu zvířat, veterinární zdravotní a hygienické kontroly, na kontroly zdravotní nezávadnosti rostlin a na sledování přepravy nebezpečného zboží a odpadu.

4. Smluvní strany budou usilovat o harmonizaci formalit týkajících se pohybu zboží na vnějších hranicích a v souladu s jednotnými zásadami sledovat, zda jsou tyto formality dodržovány. Za tím účelem budou smluvní strany úzce spolupracovat v rámci Výkonného výboru, v rámci Evropských společenství a na jiných mezinárodních fórech.

Článek 121

1. Smluvní strany se, při dodržování práva Společenství, vzdají kontrol a přestanou pro určité rostliny a rostlinné produkty vyžadovat předložení certifikátů o zdravotní nezávadnosti rostlin předepsaných právem Společenství.

Výkonný výbor přijme seznam rostlin a rostlinných produktů, na něž se zjednodušení uvedené v první větě bude vztahovat. Může tento seznam pozměňovat a stanoví datum vstupu těchto změn v platnost. Smluvní strany se budou navzájem informovat o přijatých opatřeních.

2. Vznikne-li nebezpečí zavlečení nebo šíření škodlivých organismů, může smluvní strana požadovat dočasné opětovné zavedení kontrolních opatření předepsaných právem Společenství a může je uskutečňovat. Bude o tom neprodleně informovat ostatní smluvní strany s uvedením důvodů pro své rozhodnutí.

3. Certifikáty o zdravotní nezávadnosti rostlin mohou být využívány i nadále jako certifikáty vyžadované podle zákona o ochraně druhů.

4. Kompetentní orgán vystaví na požádání certifikát o zdravotní nezávadnosti rostlin, bude-li zásilka zcela nebo částečně určena k reexportu, pokud budou splněny požadavky na zdravotní nezávadnost dotyčných rostlin nebo rostlinných produktů.

Článek 122

1. Smluvní strany zintenzívní svou spolupráci v zájmu zachování bezpečné přepravy nebezpečného zboží a zavazují se harmonizovat ustanovení svých vnitrostátních právních předpisů v souladu s platnými mezinárodními úmluvami. Dále se zavazují, zejména za účelem zachování stávající úrovně bezpečnosti:

- a) harmonizovat své požadavky na odbornou kvalifikaci řidičů;
- b) harmonizovat postupy a četnost kontrol prováděných během přepravy a v podnicích;
- c) harmonizovat vymezení trestných činů a přestupků a zákonných ustanovení týkajících se příslušných sankcí;
- d) zajistit nepřetržitou výměnu informací a zkušeností nabytých při realizaci opatření a provádění kontrol.

2. Smluvní strany zintenzívní svou spolupráci při provádění kontrol přepravy nebezpečného i běžného odpadu přes vnitřní hranice.

Za tímto účelem budou usilovat o přijetí společného stanoviska k novele Směrnice Společenství o kontrole a řízení přepravy nebezpečného odpadu a k přijetí aktů Společenství týkajících se běžného odpadu s cílem zřídit odpovídající infrastrukturu pro jeho likvidaci a zavést vysoce harmonizované normy této likvidace.

Vzhledem k tomu, že v rámci Společenství neexistují pravidla pro zacházení s běžným odpadem, budou kontroly přepravy takového odpadu prováděny na základě zvláštního postupu, který umožní kontrolu odpadu přepravovaného k místu určení v době jeho zpracování.

Ustanovení druhé věty odstavce 1 se vztahují i na tento odstavec.

Článek 123

1. Smluvní strany se zavazují, že povedou vzájemné konzultace s cílem zrušit mezi sebou v současné době platnou povinnost povolovat vývoz strategických průmyslových výrobků a technologií, a pokud to bude nutné a pokud zeměmi prvního a konečného určení budou smluvní strany, nahradit toto povolení pružným postupem.

V závislosti na těchto konzultacích a v zájmu zabezpečení účinnosti takových kontrol, jaké budou považovány za nezbytné, budou smluvní strany těsně spolupracovat a koordinovat svou činnost a usilovat o takovou výměnu informací, která bude odpovídat jejich vnitrostátním právním předpisům.

2. Pokud jde o produkty jiné než strategické průmyslové výrobky a technologie uvedené v odstavci 1, budou smluvní strany usilovat jednak o to, aby vývozní formality byly vyřizovány ve vnitrozemí, a na druhé straně o to, aby dosáhly harmonizace kontrolních postupů.

3. V rámci cílů stanovených v odstavcích 1 a 2 budou smluvní strany provádět konzultace s ostatními zainteresovanými partnery.

Článek 124

Množství a četnost kontrol zboží při pohybu cestujících budou na vnitřních hranicích sníženy na nejnižší možnou úroveň. Další snižování a konečné zrušení těchto kontrol bude závislé na postupném rozšiřování úlev pro cestující a na dalším vývoji předpisů vztahujících se na překračování hranic cestujícími.

Článek 125

1. Smluvní strany budou uzavírat ujednání o vzájemných výměnách styčných důstojníků svých celních správ.

2. Výměny styčných důstojníků se budou konat za obecným účelem prohlubování a urychlování spolupráce mezi smluvními stranami, zejména v rámci platných úmluv a aktů Společenství týkajících se vzájemné pomoci.

3. Povinnosti styčných důstojníků budou spočívat v konzultacích a pomoci. Nebudou oprávněni přijímat ze své iniciativy celně správní opatření. Budou poskytovat informace a plnit své povinnosti v souladu s pokyny uloženými smluvní stranou, z níž pocházejí.

HLAVA VI OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Článek 126

1. Pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů předávaných podle této úmluvy, přijme každá smluvní strana nejpozději do okamžiku vstupu této úmluvy v platnost vnitrostátní ustanovení potřebná k dosažení takové úrovně ochrany osobních údajů, která se přinejmenším vyrovná úrovni ochrany vyplývající ze zásad Úmluvy Rady Evropy o ochraně jednotlivců s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981.

2. Osobní údaje, jejichž předávání tato úmluva umožňuje, nesmějí být předávány, dokud na území smluvních stran, které se předávání účastní, nevstoupí v platnost ustanovení o ochraně osobních údajů uvedená v odstavci 1.

3. Ve vztahu k automatizovanému zpracování osobních údajů předávaných podle této úmluvy platí dále tato ustanovení:

a) údaje mohou být přijímající smluvní stranou používány jen k účelům, pro něž tato úmluva jejich předávání vymezuje; k jiným účelům mohou být tyto údaje použity pouze po předchozím svolení smluvní strany, která údaje předala, a v souladu s právními předpisy přijímající smluvní strany; svolení může být uděleno pouze tehdy, pokud to dovolují vnitrostátní právní předpisy předávající smluvní strany;

b) údaje mohou být použity pouze soudními orgány a dalšími orgány a institucemi, které plní úkoly nebo uskutečňují činnosti související s cíli uvedenými v odstavci a);

c) smluvní strana předávající údaje je povinna zajistit jejich správnost; v případě zjištění, ať už na základě vlastní iniciativy nebo v důsledku žádosti osoby, které se údaje týkají, že údaje jsou nesprávné nebo neměly být předány nebo poskytnuty, musí být přijímající smluvní strana nebo strany o této skutečnosti neprodleně informovány; při tom musí tyto údaje opravit nebo zničit nebo prohlásit, že tyto údaje jsou nesprávné, nebo že neměly být předány;

d) smluvní strana se nesmí ve snaze vyhnout se při sporu s poškozenou stranou odpovědnosti, která vyplývá z jejich vnitrostátních právních předpisů, hájit tím, že jiná smluvní strana jí předala nesprávné údaje; pokud je vůči přijímající smluvní straně vznesen nárok na odškodné z důvodu použití nesprávných údajů předaných jinou stranou, nahradí smluvní strana, která nesprávné údaje předala, přijímající smluvní straně v plné výši částku vyplacenou jako odškodné;

e) předání a obdržení osobních údajů musí být zaznamenáno jak v datovém souboru, z něhož údaje pocházejí, tak v datovém souboru, do něžž byly začleněny;

f) společný dozorčí orgán uvedený v článku 115 může na žádost jedné ze smluvních stran vydat své stanovisko k obtížím vzniklým v souvislosti s plněním nebo výkladem tohoto článku.

4. Tento článek se nevztahuje na předávání údajů podle hlavy II, kapitoly 7 a hlavy IV. Odstavec 3 se nevztahuje na předávání údajů podle hlavy III, kapitoly 2, 3, 4 a 5.

Článek 127

1. Pokud jsou osobní údaje předávány jiné smluvní straně podle ustanovení této úmluvy, vztahují se ustanovení této úmluvy a ustanovení článku 126 i na předávání údajů z neautomatizovaného datového souboru a na jejich začlenění do jiného neautomatizovaného datového souboru.

2. Pokud, v případech jiných než jsou případy upravené článkem 126, odstavcem 1, nebo odstavcem 1 tohoto článku, jsou osobní údaje podle této úmluvy předávány jiné smluvní straně, platí článek 126, odstavec 3, s výjimkou písmene e). Platí rovněž následující ustanovení:

a) o předání a obdržení osobních údajů bude uchováván písemný záznam; tato povinnost neplatí v případech, kdy k tomu, aby tyto údaje byly použity, není třeba je zaznamenávat, t.j. zejména tehdy, jestliže se nepoužijí anebo se použijí jen velmi krátce;

b) přijímající smluvní strana zajistí pro použití předaných údajů úroveň ochrany přinejmenším rovnou ochraně stanovené vnitrostátními právními předpisy pro užití údajů obdobného charakteru;

c) přístup k údajům a podmínky, za nichž může být umožněn, se řídí vnitrostátními právními předpisy smluvní strany, k níž se dotyčná osoba obrátí.

3. Tento článek se nevztahuje na předávání údajů podle hlavy II, kapitoly 7 a hlavy III, kapitoly 2, 3, 4 a 5 a rovněž hlavy IV.

Článek 128

1. Předávání osobních údajů, které umožňuje tato úmluva, nesmí probíhat, dokud smluvní strany účastníci se tohoto předávání nevydají pokyn národnímu dozorčímu orgánu, aby v souvislosti se zpracováním údajů v datových souborech uskutečňoval nezávislou kontrolu dodržování článků 126 a 127 a ustanovení přijatých k jejich plnění.

2. Pokud smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy vydala pokyn dozorčímu orgánu uskutečňovat v jedné nebo více oblastech nezávislou kontrolu dodržování ustanovení o ochraně osobních údajů nezačleněných do datového souboru, vydá tato smluvní strana pokyn tomuto dozorčímu orgánu, aby v těchto oblastech dohlížel na dodržování ustanovení této hlavy.

3. Tento článek se nevztahuje na předávání údajů podle hlavy II, kapitoly 7 a hlavy III, kapitol 2, 3, 4 a 5.

Článek 129

Pokud jde o předávání osobních údajů podle hlavy III, kapitoly 1, smluvní strany se zavazují, že aniž by to bylo na újmu ustanovením článků 126 a 127, zavedou takovou úroveň ochrany osobních údajů, která odpovídá zásadám Doporučení Výboru ministrů Rady Evropy R (87) 15 ze dne 17. září 1987 upravujícího užití osobních údajů v policejním sektoru. Kromě toho budou pro předávání údajů podle článku 46 platit následující ustanovení:

a) údaje mohou být přijímající stranou užity výhradně za účelem stanoveným smluvní stranou, která tyto údaje poskytla, a v souladu s podmínkami stanovenými touto smluvní stranou;

b) údaje mohou být postoupeny pouze policejním oddělením a orgánům; jiným orgánům mohou být sdělena pouze za předchozího svolení smluvní strany, která je poskytla;

c) přijímající smluvní strana bude na požádání informovat smluvní stranu, která údaje předala, o jejich užití a o výsledcích, kterých jejich užitím dosáhla.

Článek 130

Pokud jsou osobní údaje předávány prostřednictvím styčného důstojníka ve smyslu článku 47 nebo článku 125, platí ustanovení této hlavy jen tehdy, předává-li tento styčný důstojník údaje té smluvní straně, která jej vyslala na území druhé smluvní strany.

HLAVA VII VÝKONNÝ VÝBOR

Článek 131

1. K provádění této úmluvy bude zřízen Výkonný výbor.
2. Aniž by to bylo na újmu zvláštním pravomocem svěřeným Výkonnému výboru touto úmluvou, je obecným cílem Výkonného výboru zajistit, aby tato úmluva byla uplatňována správně.

Článek 132

1. Každá ze smluvních stran má ve Výkonném výboru jednoho zástupce. Smluvní strany budou ve Výkonném výboru zastupovat ministři odpovědní za provádění této úmluvy; ministři mohou být nápomocni podle potřeby experti, kteří se mohou účastnit jednání.
2. Výkonný výbor přijímá svá rozhodnutí jednomyslně. Vypracuje svůj jednací řád; v této souvislosti může vypracovat písemný postup pro přijímání rozhodnutí.
3. Na žádost zástupce smluvní strany může být konečné rozhodnutí o návrhu, o kterém Výkonný výbor rozhodoval, odročeno nejvýše do dvou měsíců od předložení návrhu.
4. Výkonný výbor může k přípravě rozhodnutí nebo k jiné činnosti zřizovat pracovní skupiny složené z představitelů smluvních stran.

Článek 133

Výkonný výbor se bude střídavě scházet na území každé ze smluvních stran. Jednání Výkonného výboru se budou konat tak často, jak to bude vyžadovat efektivní plnění jeho povinností.

HLAVA VIII ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 134

Ustanovení této úmluvy jsou platná jen tehdy, pokud jsou slučitelná s právem Společenství.

Článek 135

Ustanovení této úmluvy jsou platná s výhradou ustanovení Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967.

Článek 136

1. Smluvní strana, která má v úmyslu vést jednání o hraničních kontrolách s třetím státem, bude včas o tomto úmyslu informovat ostatní smluvní strany.

2. Žádná ze smluvních stran nesmí uzavírat s jedním nebo více třetími státy dohody o zjednodušení nebo zrušení hraničních kontrol bez předchozího souhlasu ostatních smluvních stran s výhradou práva členských států Evropských společenství uzavírat takové dohody společně.

3. Ustanovení odstavce 2 se nevztahují na dohody o malém pohraničním styku, neboť tyto dohody odpovídají úlevám a úpravám uvedeným v článku 3 odstavec 1.

Článek 137

Tato dohoda nesmí být předmětem žádných výhrad, s výjimkou výhrad uvedených v článku 60.

Článek 138

Pokud jde o Francouzskou republiku, ustanovení této úmluvy se vztahují pouze na evropské území Francouzské republiky.

Pokud jde o Nizozemské království, ustanovení této úmluvy se vztahují pouze na území Nizozemského království v Evropě.

Článek 139

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny a listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u vlády Lucemburského velkovévodství, které o jejich uložení uvědomí všechny smluvní strany.

2. Tato úmluva vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce po datu uložení poslední ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení. Ustanovení týkající se zřízení, činnosti a pravomocí Výkonného výboru budou platná od okamžiku, kdy tato úmluva vstoupí v platnost.

Ostatní ustanovení budou platná od prvního dne třetího měsíce od okamžiku, kdy tato úmluva vstoupí v platnost.

3. Vláda Lucemburského velkovévodství uvědomí všechny smluvní strany o datu vstupu v platnost.

Článek 140

1. Kterýkoliv členský stát Evropských společenství se může stát stranou této úmluvy. Přistoupení k úmluvě podléhá dohodě mezi tímto státem a smluvními stranami.

2. Dohoda o přistoupení podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení přistupujícím státem a každou ze smluvních stran. Dohoda vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce po datu uložení poslední ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 141

1. Kterákoliv ze smluvních stran může předložit depozitáři návrh na změnu úmluvy. Depozitář postoupí návrh ostatním smluvním stranám. Na žádost jedné smluvní strany prozkoumají smluvní strany znovu ustanovení této úmluvy, zda podle jejich názoru došlo k zásadní změně podmínek, za nichž úmluva vstoupila v platnost.

2. Smluvní strany přijímají změny této úmluvy po vzájemné dohodě.

3. Změny vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce po datu uložení poslední ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 142

1. Jestliže členské státy Evropských společenství uzavřou mezi sebou úmluvy s cílem vytvoření celistvé oblasti bez vnitřních hranic, dohodnou se smluvní strany na podmínkách, za nichž budou ustanovení této úmluvy nahrazena nebo pozměněna ve smyslu odpovídajících ustanovení těchto úmluv ES.

Přitom budou smluvní strany mít na zřeteli, že ustanovení této úmluvy mohou umožňovat širší spolupráci, než jaká vyplyne z ustanovení uvedených úmluv.

Ustanovení, jež budou v rozporu s ustanoveními dohodnutými mezi členskými státy Evropských společenství, musí být v každém případě za všech okolností přizpůsobena.

2. Změny této úmluvy, které budou smluvní strany považovat za nezbytné, podléhají ratifikaci, přijetí nebo schválení. Bude platit ustanovení článku 141 odstavce 3 a bude chápáno tak, že změny vstoupí v platnost až poté, co vstoupí v platnost zmíněné úmluvy mezi členskými státy Evropských společenství.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně k tomuto úkonu zmocnění představitelé smluvních stran podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Schengenu, devatenáctého června roku tisíc devět set devadesát, v jednom původním vyhotovení v jazyce holandském, francouzském a německém, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. Úmluva bude uložena v archívu vlády Lucemburského velkovévodství, které předá ověřenou kopii každé smluvní straně.

Za vládu Belgického království

Za vládu Spolkové republiky Německo

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu Lucemburského velkovévodství

Za vládu Nizozemského království

Z Á V Ě R E Ā N Ý A K T

V době podepsání Prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném rušení kontrol na společných hranicích, přijaly smluvní strany tato prohlášení:

1. Společné prohlášení k článku 139

Signatářské státy se před vstupem této úmluvy v platnost budou vzájemně informovat o všech okolnostech, které mají význam pro záležitosti řešené touto úmluvou a pro její vstup v platnost.

Tato úmluva nevstoupí v platnost, dokud nebudou v signatářských státech splněny výše uvedené podmínky pro její provádění a nebudou zavedeny účinné kontroly na vnějších hranicích.

2. Společné prohlášení k článku 4

Smluvní strany se zavazují učinit vše pro to, aby tento termín splnily současně a vyloučily jakékoliv ohrožení bezpečnosti. Před datem 31. prosince 1992 prověří Výkonný výbor, jak smluvní strany v tomto ohledu postoupily. Nizozemské království upozorňuje na to, že nelze vyloučit potíže se splněním tohoto termínu na jednom letišti, nebude to však znamenat ohrožení bezpečnosti. Ostatní smluvní strany vezmou tuto situaci v úvahu, nelze však připustit, aby došlo k vyvolání obtíží pro vnitřní trh.

V případě obtíží prozkoumá Výkonný výbor optimální podmínky pro současnou realizaci těchto opatření na letištích.

3. Společné prohlášení k článku 71 odstavci 2

Pokud se některá smluvní strana odchýlí od zásady uvedené v článku 71 odstavci 2 v souvislosti s postupem svého státu v oblasti prevence a léčby závislosti na omamných a psychotropních látkách, přijmou smluvní strany příslušná administrativní opatření a trestní postihy k zabránění a potrestání nezákonného dovozu a vývozu těchto produktů a látek, a to vůči území ostatních smluvních stran.

4. Společné prohlášení k článku 121

Smluvní strany se, při dodržování práva Společenství, vzdají kontrol a přestanou vyžadovat certifikáty o zdravotní nezávadnosti rostlin předepsané právem Společenství pro rostliny a produkty

- a) vyjmenované dále pod bodem 1;
- b) vyjmenované dále pod bodem 2 až 6, které mají původ v jedné ze smluvních stran:

1) řezané květiny a části rostlin pro dekorativní účely:

Castanea
Chrysanthemum
Dendranthema
Dianthus
Gladiolus
Gypsophila
Prunus
Quercus
Rosa
Salix
Syringa
Vitis

2) čerstvé ovoce:

Citrus
Cydonia
Malus
Prunus
Pyrus

3) dřevo z:

Castanea
Quercus

4) kultury složené plně nebo částečně z půdy nebo pevné organické hmoty, jako jsou části rostlin, drnovina a kůra s humusem, avšak nikoliv ty, které jsou tvořeny pouze drnovinou.

5) semena

6) živé rostliny vyjmenované dále, uvedené pod kódem CN v celním sazebníku publikovaném v Official Journal of the European Communities ze dne 7. září 1987.

kód CN Popis

0601 20 30 cibule, hlízy, kořenové hlízy a oddenky, v růstu nebo v květu: orchideje, hyacinty, narcisy a tulipány

0601 20 90 cibule, hlízy, kořenové hlízy a oddenky v růstu nebo květu: ostatní

0602 30 10 Rhododendron simsii (Azalea indica)

0602 99 51 volně rostoucí rostliny: trvalky

0602 99 59 volně rostoucí rostliny: ostatní

0602 99 91 pokojové rostliny: kvetoucí rostliny s pupaty nebo květy, s výjimkou kaktusů

0602 99 99 pokojové rostliny: ostatní

5. Společné prohlášení k azylové politice států

Smluvní strany provedou přezkoumání azylové politiky svých států se zaměřením na její harmonizaci.

6. Společné prohlášení k článku 132

Smluvní strany budou informovat parlamenty svých zemí o plnění této úmluvy.

Dáno v Schengenu, devatenáctého června roku tisíc devět set devadesát, v jednom původním vyhotovení v jazyce holandském, francouzském a německém, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. Závěrečný akt bude uložen v archívu vlády Lucemburského velkovévodství, které předá ověřenou kopii každé smluvní straně.

Za vládu Belgického království

Za vládu Spolkové republiky Německo

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu Lucemburského velkovévodství

Za vládu Nizozemského království

PROTOKOL

V návaznosti na Závěrečný akt Prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném rušení kontrol na společných hranicích přijaly smluvní strany následující společné prohlášení a vzaly na vědomí následující jednostranná prohlášení učiněná k uvedené úmluvě:

I) Prohlášení o rozsahu platnosti úmluvy

Smluvní strany berou na vědomí, že po sjednocení obou německých států se rozsah platnosti úmluvy podle mezinárodního práva rozšíří na současné území Německé demokratické republiky.

II) Prohlášení Spolkové republiky Německo k výkladu úmluvy

1) Úmluva byla uzavřena pod zorným úhlem budoucího sjednocení dvou německých států.

Německá demokratická republika není ve vztahu ke Spolkové republice Německo cizí zemí.

Článek 136 neplatí ve vztazích mezi Spolkovou republikou Německo a Německou demokratickou republikou.

2) Tato úmluva není na překážku opatřením dohodnutým při výměně dopisů mezi Německem a Rakouskem dne 20. srpna 1984 o zjednodušení kontrol na společných hranicích pro státní občany obou států. Tato opatření však budou muset být prováděna pod zorným úhlem toho, že bezpečnost a imigrační požadavky smluvních stran Schengenské dohody mají prvořadý význam, takže tato zjednodušená opatření budou ve skutečnosti omezena na rakouské státní občany.

III) Prohlášení Belgického království k článku 67

Postup, který bude interně uplatňován při přebírání výkonu rozsudku vyneseno v zahraničí, nebude uveden v belgickém zákoně o předávání odsouzených osob mezi státy; po ratifikaci této úmluvy však bude za tímto účelem stanoven zvláštní postup.

Dáno v Schengenu, devatenáctého června roku tisíc devět set devadesát, v jednom původním vyhotovení v jazyce holandském, francouzském a německém, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. Protokol bude uložen v archívu vlády Lucemburského velkovévodství, které předá ověřenou kopii každé smluvní straně.

Za vládu Belgického království

Za vládu Spolkové republiky Německo

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu Lucemburského velkovévodství

Za vládu Nizozemského království

S P O L E Č N É P R O H L Á Š E N Í

ministrů a státních tajemníků, kteří se setkali v Schengenu dne 19. června 1990

Vlády smluvních stran Schengenské dohody zahájí rozhovory, případně budou pokračovat v rozhovorech, zejména o následujících okruzích otázek:

- zlepšení a zjednodušení postupu při vydávání osob
- zlepšení spolupráce v oblasti řešení dopravních přestupků
- opatření ke vzájemnému uznávání ztráty řidičského oprávnění
- možnosti recipročního vybírání pokut
- zavedení pravidel pro reciproční předávání trestního stíhání včetně možnosti předávání obviněné osoby do země jejího původu
- zavedení pravidel pro repatriaci nezletilých, kteří byli nezákonně odvedeni od osoby, již byl svěřen výkon rodičovských práv
- další zjednodušení kontrol obchodního pohybu zboží

Dáno v Schengenu, devatenáctého června roku tisíc devět set devadesát, v jednom původním vyhotovení v jazyce holandském, francouzském a německém, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. Společné prohlášení bude uloženo v archívu vlády Lucemburského velkovévodství, které předá ověřenou kopii každé smluvní straně.

Za vládu Belgického království

Za vládu Spolkové republiky Německo

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu Lucemburského velkovévodství

Za vládu Nizozemského království